

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 10 (406) 12 października 2025

Rok Jubileuszowy 2025 „Pielgrzymi Nadziei” – od 24 XII 2024 do 6 I 2026

Św. Łukasz, 17, 11-19 Wdzięczny Samarytanin [s. 2](#)

Ks. prof. Józef Kozyra: **Różańcowe Tajemnice Światła [s. 2-5](#)**

Ks. abp. Józef Michalik: **Ratujmy tożsamość [s. 9-10](#)**

Stanowisko w obronie JE ks. abp. Marka Jędraszewskiego, [s. 11](#)

Stanisław Waluś: **Nowi święci Carlo Acutis i Pier Giorgio Frassati [s. 12-17](#)**

Robert Prorok: **Mniszki Zakonu Kaznodziejskiego [s. 17-18](#)**

Stanisław Waluś: **Rekolekcje KIK w Katowicach, Kokoszyce 19-21 IX 2025 r. [s. 22-25](#)**

Opracowania Jana Mikosa [s. 25-27](#)

XLI Dni Kultury Chrześcijańskiej Katowice 6-26.11.2025 [s. 28](#)

Antoni Winiarski: **Charles James Kirk [s. 29-30](#)**

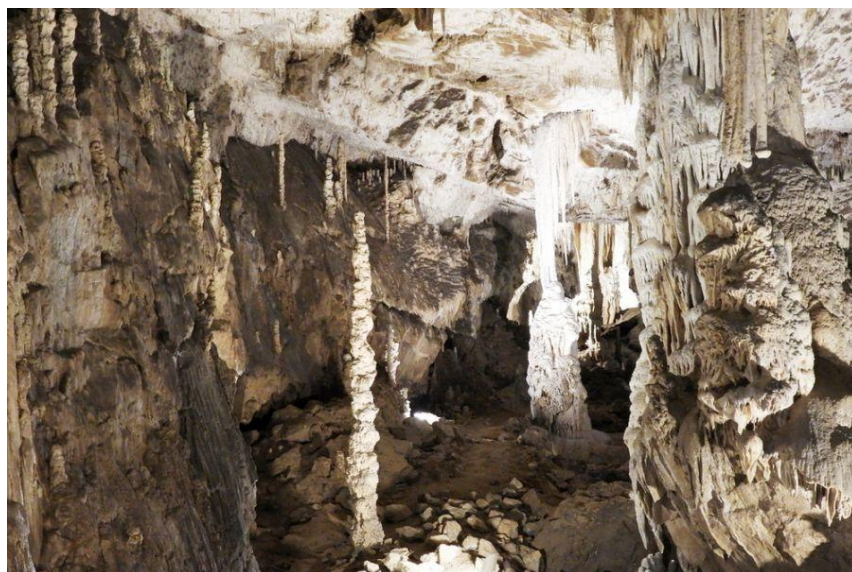
XXIII i XXIV Sympozjum Tarnogórskie [s. 31](#)

Piotr Lutyk: **Dojna krowa [s. 32-33](#)**

Urszula Omylińska: **Nasza Latarnio Ojczy Świąty, Szlakiem Świętego [s. 34-35](#)**

5 Zasad Codziennego Rachunku Sumienia – Odcinek 7 [s. 37-38](#)

Antoni Winiarski: **Morawski Kras, Republika Czeska. [s. 39-40](#)**

Jaskinie Punkwy (Punkevní jeskyně). Morawski Kras. Stalagmit w Sali Przedniej. Jaskinie cechuje przepiękna szata naciekowa. Atrakcją jest spływ podziemną rzeką Punkwą i Przepaść Macocha. Fot. Antoni Winiarski.

Wersje kolorowe biuletynu „Dłatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Św. Łukasz, 17, 11-19

Wdzięczny Samarytanin

Zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!”. Na ten widok rzekł do nich: „Idźcie, pokażcie się kapłanom!”. A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: „Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?”. Do niego zaś rzekł: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła”.

<https://www.biblijni.pl/%C5%81k,17,11-19>

Różańcowe Tajemnice Światła

Dr Antoni Winiarski: Szczęść Boże. Witam księdza profesora Józefa Kozyrę. Dzisiaj porozmawiamy o Różańcu Świętym. Jest miesiąc październik, miesiąc, którym specjalną cześć oddajemy Matce Bożej. Chcielibyśmy dzisiaj porozmawiać o Tajemnicach Światła.

Ks. prof. Józef Kozyra: Szczęść Boże. Również 20 lat temu, 16 października 2002 roku, papież Jan Paweł II ogłosił list apostolski „Rosarium Virginis Mariae” – „Różaniec Dziewicy Maryi”. Bo rzeczywiście rozważania różańcowe nazywane były Nowym Psalterzem Najświętszej Maryi Panny. Dotychczas był zwyczaj rozważania tajemnic ewangelicznych z życia Jezusa i Maryi w piętnastu epizodach, w tajemnicach: radosnych, bolesnych i chwalebnych. A papież Jan Paweł II proponuje w tym dokumencie „Rosarium Virginis Mariae” abyśmy dodali jeszcze rozważanie pięciu tajemnic światła. Nowe tajemnice różańca, tajemnice światła, to są następujące wydarzenia zaproponowane przez papieża. Są to fazy życia Chrystusa, najpierw Jego chrzest w Jordanie, potem objawienie chwały Jezusowej, mesjańskiej na weselu w Kanie Galilejskiej, trzecia tajemnica światła: głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia, czwarta tajemnica światła: Przemienienie na górze Tabor i wreszcie piąta tajemnica światła to ustanowienie Eucharystii, która jest Sakramentem ukazującym Misterium Paschalne.

Poszczególne tajemnice światła. Chciałbym teraz poświęcić im troszeczkę więcej miejsca, więcej czasu, w tej konferencji abyśmy wiedzieli, na jakie sprawy zwracać uwagę w tym rozważaniu różańcowym.

Pierwsza tajemnica światła to chrzest Jezusa w Jordanie. O chrzcie Jezusa mówią wszystkie Ewangelie, a różnice między tymi opisami są bardzo małe. Także w każdej Ewangelii znajdziemy perykopę, czyli ten fragment opisujący chrzest Jezusa w Jordanie. Jezus przyjął ten chrzest od Jana Chrzciciela. Bardzo istotne są w tym opisie, szczególnie w Ewangelii św. Marka, słowa nawiązujące do proroctwa starotestamentalnego z Izajasza 42,1 „O słudze Jahwe”, kiedy Bóg mówi do swojego wybrańca: „Oto mój sługa, którego podtrzymuję, wybrany mój, w którym mam upodobanie”. A wszelką wątpliwość, że chodzi o ten tekst rozwiewa dalsza część tekstu: „Sprawiłem, że Duch Mój na nim spoczął” mówi Bóg w Starym Testamencie. Można się zastanawiać, dlaczego w tekście Ewangelii Marka jest mowa o synu, a nie o słudze, jak w przypadku tekstu Izajasza. Chociaż w tekście Izajasza można zarówno uznać słowo sługa, jak i dziecko, jak i syn za synonimy. Jezus jest prawdziwym Synem Bożym, o którym Bóg zaświadcza także na górze przemienienia, o czym będziemy jeszcze mówić przy czwartej tajemnicy światła, przemienienie na górze. W tekście Izajasza słowo „wybrany” zostało zamienione na „umiłowany”. Wydaje się to być celowe, bo spełnia podobną funkcję chrystologiczną. Dodać należy, że ten grecki przymiotnik „umiłowany” mieści w sobie ideę jedyności. Jezus jest więc jedynym Synem Bożym i jako jedyny jest umiłowany. To jest taki szczegół, ale bardzo istotny. W tej tajemnicy o chrzcie Jezusa w Jordanie czytamy także o Duchu Świętym, który wstępuje na Jezusa w czasie chrztu. Duch Święty w opisie chrztu występuje w relacji do Syna Bożego, ale także w relacji do Ojca, do Boga Ojca w niebie. Ewangelisci tak formułują wypowiedzi o Synu, o Ojcu i o Duchu, że wyraźnie odróżniają te trzy podmioty: Ojciec, Syn i Duch Święty. Realna obecność Ducha i jego działalność jest nie do podważenia. To jest autonomia Osoby Bożej. Duch Święty jest Bożą Osobą. Duch Święty jest eschatologicznym darem na czasy mesjańskie. A one się właśnie rozpoczynają wstąpieniem Ducha Bożego, na Mesjasza i Syna Bożego. Autonomiczność działania Ducha jako osoby podkreśla także obraz Ducha jako Gołębicy, która wstępuje na Jezusa. Symbol Gołębicy to obraz

nawiązujący do stworzenia, to jest rola historiozbowcza. Symbol Gołębia nigdy nie oznaczał samego Boga, Boga Ojca, ale był związany z obietnicą mesjańską. Duch Święty nie występuje w postaci anioła ani młodzieńca. Duch Święty występuje jako Osoba Boża. I właśnie zaznaczony jest w tym obrazie wstąpienia Gołębiczy na Jezusa, że to Duch Święty wtedy objawia się przy chrzcie Jezusa, a więc mamy po raz pierwszy, poza wzmianką przy zwiastowaniu Maryi, mowę o trzech Osobach Bożych. Jest głos Boga Ojca, Jezus Syn Boży przyjmuje chrzest Janowy i na Niego wstępuje Duch Święty. Trzy Osoby Boskie. Największa tajemnica objawiającego się Boga w Nowym Testamencie.

Druga tajemnica światła dotyczy wydarzenia na weselu w Kanie Galilejskiej, kiedy Jezus objawił swoją mesjańskość, swoje Bóstwo, swoją moc, przemieniając wodę w wino. Przy odmawianiu różańca i rozważając tę tajemnicę światła w Kanie Galilejskiej narzuca nam się problem wiary Maryi, naszej Matki. No bo Jezus zwraca się do niej słowem: „Niewiasto”. Musiał przez to zaskoczyć Maryję. Dlaczego Syn w taki sposób odzywa się do Matki? Bibliści zastanawiają się jak to wyjaśnić. A szczególnie następne słowa, jakie Jezus skierował do Matki: „Co mnie i tobie niewiasto?” Jedni twierdzą, że były to słowa szorstkie, aby Maryja niewiasta nie wtrącała się w sprawy Jezusa. Inni twierdzą, że Jezus daje Maryi znać, iż nie chce jeszcze rozpocząć swojej mesjańskiej działalności. Chce odłożyć tę cudotwórczość, które Jan Ewangelista nazywa znakami, czynienie cudów, znaków. Maryja prosi o to, żeby Jezus przemienił wodę w wino. Właściwie prosi Go o interwencję, bo wina nie mają ci na weselu. Zabrakło. I ta prośba Maryi zmienia decyzję. Jezus w Kanie Galilejskiej dokonuje pierwszego cudu. Ale kiedy Jezus mówi: „Nie nadeszła jeszcze moja godzina”, to po grecku może to być też w formie pytającej: „Czy nie nadeszła jeszcze moja godzina?” Wtedy Jezus powiedziałby do Maryi: „Zwracasz się do mnie, abym coś uczynił dla nowożeńców, a zbliża się mój czas działania mesjańskiego i dlatego uczynię coś, co należy do tej sfery wykraczającej, poza zwykłą sferę, o której myślisz”. Wtedy Maryja nie usłyszałaby w odpowiedzi Jezusa czegoś negatywnego, a wręcz przeciwnie, usłyszałaby coś pozytywnego. No i daje polecenie do służby: „Cokolwiek wam syn powie, to czyńcie”. Przy takiej interpretacji wiara Maryi nie jest wystawiona na próbę. Ale wiara nie istnieje tylko w czasie prób. Polega na ufności. Ufność Maryja

wykazuje niezależnie od tego, czy zdanie Jezusa: „Co mnie i tobie do tego” będzie pytaniem, czy twierdzeniem. Maryja wykazuje wiarę, o której Jezus mówi wiele razy w Ewangelii. Wiarę, którą streszczają słowa Jezusa: „Proście, a otrzymacie”. Jest to biblijna wiara w Bożą opiekę, Bożą Opatrzność. Jan Ewangelista przedstawia ten chrystocentryzm wiary, wiary w Jezusa Syna Bożego. Maryja pośredniczy bardzo subtelnie. Nie nalega, nie domaga się niczego, nie rości pretensji do swojego Syna. Jezus kazał nam prosić inaczej. A Maryja prosi tylko dlatego, że widzi biedę i zakłopotanie innych. Osobiście odchodzi w cień. Nie prosi dla siebie. Po krótkich poleceniach wydanych służbie znika ze sceny. A Ewangelista zaznacza po tym cudzie: „Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę jako Syna Bożego i Mesjasza. I uwierzyli w Niego Jego uczniowie”. Matka Boża wierzyła w Jezusa, ale ten cud jeszcze pogłębia jej wiarę. Maryi cud nie był potrzebny do wiary, ale zawsze te cuda jeszcze bardziej ją w wierze umacniają. Także narracja o tym znaku cudownym w Kanie Galilejskiej ukazuje nam Maryję jako niewiastę, która ufa, wierzy i pokłada nadzieję w Jezusie. Ten przykład wiary Maryi powinien nam też towarzyszyć. A przede wszystkim mamy stosować się do jej polecenia: „Tylko Jego słuchajcie. Wszystko, co Wam każe, to czyńcie”. W czwartej tajemnicy na górze Tabor tak samo zwróci się do Apostołów Bóg Ojciec: „Czyńcie wszystko cokolwiek Syn mój wam powie”.

Kolejna trzecia tajemnica światła dotycząca nawrócenia i przyjmowania z wiarą Ewangelii: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” to umożliwienie wejścia w Królestwo Boże, które nadeszło wraz z Jezusem. To nawrócenie, ta metanoia, to jest zmiana myślenia. Każdy z nas otrzymuje od Boga łaskę nawrócenia, abyśmy mogli zmienić swoje myślenie i teraz nastawić się na Chrystusa, na Jezusa Syna Bożego. Pan Jezus mówi, że mamy najpierw szukać Królestwa Bożego, czyli Jego samego, bo Jezus się utożsamia z Królestwem Bożym. Żeby należeć do Królestwa Bożego właśnie, trzeba się nawrócić. Tak patrzeć na życie, tak słuchać Jezusa, żeby zauważyć, że wraz z Nim przychodzi to Królestwo Boże. Właśnie ta metanoia umożliwia nam wejście do Królestwa Bożego. To jest pójście za Jezusem. Być w Królestwie Bożym, to jest pójście za Jezusem. To jest pójście tą nową drogą, którą proponuje Pan Jezus. A Królestwo Boże jest tym wielkim skarbem, jest tą wielką

szansą dla nas. Dlatego w tej trzeciej tajemnicy światła, gdzie mamy wezwanie Jezusa, aby się nawrócić i przyjąć to Królestwo Boże, to jest pójść za Jezusem, przyjąć Jezusa z wiarą.

Czwarta tajemnica światła mówi o przemienieniu Jezusa na Górze Tabor. Trzej ewangelisci: Mateusz, Marek i Łukasz, opisują to wydarzenie. Tak, że możemy się przekonać, o co chodzi. Jest tam w tej scenie Przemienienia Jezusa ukazane Jego Bóstwo. On przemienia się, ukazując się Apostołom już taki, jaki będzie po Zmartwychwstaniu, chwalebnie. I to jest coś bardzo istotnego. Dlatego, że ta chwalebność to jest ta prawda o Jezusie, wobec której Apostołowie i my wszyscy dzisiaj jeszcze стоимy jako wobec takiej wielkiej tajemnicy, której nie rozumiemy. Bo chwalebność dotyczy rzeczywistości przyszłej. Tej, którą Pan Jezus ma po Zmartwychwstaniu. Tak już jest. Oczywiście Pan Jezus jest chwalebny. No tak, ale my na razie nie jesteśmy chwalebni. I Apostołowie też nie byli chwalebni. Byli załamani zapowiedziami Jezusa o Jego męce, śmierci. Dlatego Jezus, aby ich przekonać o tej chwalebności, tak namacalnie, to się ukazuje już jako chwalebny na Górze Tabor. I wtedy też słyszą głos z nieba, głos Boga Ojca o swoim Synu. Także Jezus też jest nazwany tutaj tym wybranym Synem Bożym: „Ty jesteś moim Synem umiłowanym” tak było w czasie chrztu. A teraz mówi Bóg Ojciec o swoim Synu, że jest Synem wybranym „W Tobie mam upodobanie”. A Apostołowie na Górze Tabor słyszą, podobnie jak usłyszeli w Kanie Galilejskiej od Maryi, teraz od Boga Ojca słyszą wobec tego Jezusa przemienionego: „Jego słuchajcie”. W ten sposób głos Boży mówi im o mesjańskości Jezusa. Mówi tym wybranym Apostołom: Piotrowi, Janowi i Jakubowi. Przemienienie Jezusa na górze poucza nas, że Boże sprawy można przeżywać tylko z Chrystusem i w łączności z Nim. Im bardziej będziemy razem z wybranym Synem Bożym związani, tym będziemy bliżej Boga, tym lepiej zrozumiemy Jego plany. Także to, że do chwały dochodzi się przez cierpienia na wzór Jezusa, który nas uczynił swoimi uczniami w swoim Kościele.

Piąta tajemnica światła to światło Wieczernika. W myśl opisów Nowego Testamentu, które ilustrują to, co się działo w Wieczerniku, to przede wszystkim zwraca się uwagę na następujące wydarzenia: jest to przemiana chleba w Ciało Chrystusa, przemiana wina w Krew Chrystusa. Podkreśla się zbawczy charakter tej przemiany. Ciało Chrystusa jest za nas wydane, a Krew Jego za

nas przelana na odkupienie grzechów. Podkreśla się w tych tekstach, w tych opisach, nakaz upamiętniania tego wydarzenia, które jest związane ściśle z męką i śmiercią Jezusa: „To czyńcie na moją pamiątkę”, poprzez czasy, zawsze. Czyńcie aktualnym Wieczernik. To, co się stało w Wieczerniku, to już czyńcie aż do końca czasów. Także ta tajemnica piąta, dotycząca ustanowienia Eucharystii w Wieczerniku, to rozważanie obecności Chrystusa w tym sakramencie Eucharystii już na zawsze. Przeżywanie Eucharystii, która jest wielką tajemnicą wiary, jak przy każdej Mszy Świętej słyszymy po tych słowach preistoczenia: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje. Bierzcie i pijcie, to jest Krew Moja”. Wtedy prezbiter mówi: „Oto wielka tajemnica wiary”. Dlatego musimy z wiarą podchodzić do tej Tajemnicy Eucharystycznej. A wiara to jest otwarcie się na ten wielki Dar Boży, na to życie, które nam daje Pan Bóg i to życie wieczne już dostępne dzięki uczestnictwu w Eucharystii, dzięki przyjmowaniu Ciała i Krwi Pańskiej. W liturgii eucharystycznej, którą nazywamy Mszą Świętą, przyjmujemy to zbawcze orędzie Jezusa, Jego Ewangelię, Jego Słowo, Jego samego jako Odwieczne Słowo. Słuchamy właśnie Jego Słowa: „Oto Słowo Pańskie”, „Oto Słowo Boże”. Przyjęcie Jezusa w wierze otrzymuje w Eucharystii ten punkt kulminacyjny. Przez wiarę i obecność w liturgii Mszy wyrażamy naszą pełną gotowość do współuczestnictwa z istotowymi znamionami Eucharystii: z ofiarą, z ucztą, ze wspólnotą, czyli komunią. Do ofiary Chrystusa włączamy się oddając samych siebie Bogu w Chrystusie przez Ducha Świętego. Włączamy się do uczty, kiedy korzystamy z przyjmowania Ciała i Krwi Pańskiej. Ciało i Krew Pańska jest dla nas życiodajnym pokarmem, który jest gwarancją naszego chwalebnego zmartwychwstania, udziału w tej chwale, jaką Jezus już ukazał przy przemienieniu na górze. Uczestnictwo w Eucharystii to jest zaproszenie nas do tej wspólnoty, do komunii, do zjednoczenia z Chrystusem i z innymi w Kościele. Gdy miłość Chrystusa, doświadczona każdorazowo w uczcie wspólnej z innymi, wyda owoc w nas, owoc poprzez miłość do Boga i do bliźnich. Chrystus jest dla mnie, Chrystus dla nas, my dla Chrystusa. I szczególnie z racji na realną obecność Chrystusa pod postaciami chleba i wina Eucharystia jakby wytacza promienie na tę obecność Chrystusa w innych sakramentach.

Jest w nich inaczej obecny Chrystus, inaczej działa przez Ducha Świętego. Każdy sakrament

ujawnia moc zbawczą Chrystusa i to skuteczną obecność. Z racji na obecność żywego Chrystusa w Eucharystii pod postacią chleba i wina, mówimy nie tylko o jednym z sakramentów, lecz nazywamy ten sakrament Najświętszym, nawet Przenajświętszym Sakramentem. Bo dzięki temu sakramentowi w łączności z Jezusem w Eucharystii otrzymujemy pokarm na życie wieczne. Dlatego dziękujemy wraz z Jezusem za ten sakrament, bo Eucharystia po grecku znaczy dziękczynienie, czyli mamy uczestniczyć w tym Sakramencie Wieczernika w Dziękczynieniu. I niech te rozważania różańcowe przy tajemnicach światła pomogą nam lepiej jeszcze zrozumieć teksty ewangeliczne, na które zwraca uwagę papież Jan Paweł II w tych tajemnicach światła, proponując je rozważać jako czwartą już część różańca. Także korzystajmy z tego, z tej modlitwy i z rozważań, z tej kontemplacji biblijnej. Szczęść Boże wszystkim!

Dr Antoni Winiarski: Serdecznie dziękuję księdzu profesorowi Józefowi za przybliżenie nam tajemnic światła Różańca Świętego. Szczęść Boże!

(spisane z nagrania dokonanego przez dr. Antoniego Winiarskiego i autoryzowane przez ks. prof. Józefa Kozyrę)

Opracował Robert Prorok

Bóg wie, co ma robić

W tajemnicach światła Matka Boża **uczy wypełniania woli Syna.** (...) Pokorny gest. (...) Mów o problemie. (...) Najpierw nowe myślenie. (...) Nie bój się przyszłości. (...) Cud uobecnienia. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 41, rok CII, 12 X 2025, s. 32-34

Podał Stanisław Waluś

Ojciec Święty Leon XIV do Polaków

Audycja ogólna – środa 3 IX 2025 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków! Niech wrzesień będzie czasem modlitwy w intencji dzieci i młodzieży powracających do szkół oraz tych, którzy troszczą się o ich wychowanie i wykształcenie. Proście dla nich, przez wstawiennictwo błogosławionych, a wkrótce świętych, Piera Giorgia Frassatego i Carla Acutisa, o dar głębokiej wiary na drodze wzrastania. Z serca wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 3 września 2025

Audycja ogólna – środa 10 IX 2025 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków. Dzisiaj, obchodząc Narodowy Dzień Polskich Dzieci Wojny, symbolicznie upamiętniający ich cierpienia oraz ich wkład w odbudowę Polski po II wojnie światowej. Pamiętajcie w modlitwie i w projektach humanitarnych również o dzieciach Ukrainy, Gazy i innych regionów świata dotkniętych wojną. Polecam was oraz cierpiące dziś dzieci, opiece Maryi, Królowej Pokoju, i z serca błogosławię.

Biuletyn Radia Watykańskiego 10 września 2025

Audycja ogólna – środa 17 IX 2025 r.

Pozdrawiam serdecznie Polaków. Jutro wspomnimy św. Stanisława Kostkę. Niech ten osiemnastolatek, który patronuje waszej Ojczyźnie oraz młodzieży, będzie przykładem i inspiracją dla nowych pokoleń wierzących, w poszukiwaniu woli Bożej i w odważnym wypełnianiu własnego powołania. Jego wstawiennictwu zawierzam Polskę oraz pokój na świecie. Z serca wam błogosławię.

Biuletyn Radia Watykańskiego 17 września 2025

Audycja ogólna – środa 24 IX 2025 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków, a szczególnie pielgrzymów z archidiecezji gdańskiej z arcybiskupem metropolitą i biskupami pomocniczymi, którzy dziękują za stulecie istnienia tej diecezji, jak również pielgrzymów z diecezji drohiczyńskiej z ich biskupem. W waszej Ojczyźnie objawiło się Boże Miłosierdzie. Niech ono nieustannie ożywia waszą wiarę, nadzieję i miłość, płynące ze spotkania z Panem w Misterium Paschalnym, zwłaszcza w sakramentach świętych. Z serca Wam błogosławię.

Biuletyn Radia Watykańskiego 24 września 2025

Audycja ogólna – środa 1 X 2025 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków, a zwłaszcza pielgrzymów z diecezji włocławskiej z ich biskupem diecezjalnym i biskupem pomocniczym seniozem. Proszę was, byście w tym miesiącu codzienny różaniec ofiarowali w intencji pokoju. Niech wam towarzyszy opieka świętych Aniołów Stróżów! Z serca wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 1 października 2025

Audycja ogólna – środa 8 X 2025 r.

„Serdecznie pozdrawiam Polaków, a szczególnie osoby życia konsekrowanego z okazji ich Jubileuszu. Przybyliście tutaj przynosząc swoją codzienność naznaczoną nadziejami, planami,

ale także niepewnością jutra. Zmartwychwstały Chrystus zaprasza was do przeżywania każdego dnia w świetle wiary. Spróbujcie spojrzeć Jego oczami na prawdziwy sens swojej historii i powołania. Zawierzam was Matce Bożej Różańcowej i z serca błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 8 października 2025

Zaproszenia Ojca Świętego Leona XIV do Polski

Zaproszenie do Polski

Andrzej Duda zaprosił Ojca Świętego Leona XIV do Polski. Nie padły żadne konkretne daty, ale prezydent zasugerował, że dobrą okazją mogłyby być 150. rocznica objawień maryjnych w Gietrzwałdzie w 2027 roku. (...)

SJ, Vatican News, Nasz Dziennik, nr 152 (8323), 4 VII 2025, s. 12

Leon XIV zaproszony do Polski

Prezydent Karol Nawrocki zaprosił papieża Leona XIV do Polski. Zasugerował, że Ojciec Święty mógłby przyjechać w 2027 r. na jubileusz 150. rocznicy objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie. To ponowienie zaproszenia, które 3 lipca wystosował do Leona XIV prezydent Andrzej Duda.

Wizyta Karola Nawrockiego w Watykanie miała miejsce 5 września, pod koniec jego pierwszej podróży zagranicznej. Dzień wcześniej został z honorami przyjęty przez premier Włoch Giorgię Meloni, a jeszcze wcześniej, 3 września, przez prezydenta USA Donalda Trumpa. Przed Białym Domem nad głowami prezydentów przeleciały samoloty F-35 i F-16 dla uczczenia relacji polsko-amerykańskich i tragicznie zmarłego polskiego pilota, Macieja Krakowiana. Donald Trump w obecności Karola Nawrockiego zapewnił, że liczba amerykańskich żołnierzy w Polsce nie zostanie zmniejszona; nie wykluczył też przysłania nad Wisłę dodatkowych oddziałów. To deklaracja tym ważniejsza, że USA przymierzają się do redukcji swoich wojsk w innych państwach Europy.

Przemysław Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 37, rok CII, 14 IX 2025, s. 8

Prezydent u papieża

Karol Nawrocki został przyjęty 5 września przez papieża Leona XIV. Watykan był drugim państwem, które odwiedził nowy prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Dwa dni wcześniej Karol Nawrocki był z wizytą w Waszyngtonie. „War-

tości, na których opiera się społeczeństwo polskie, oraz potrzeba budowania konsensusu w obliczu wyzwań, przed którymi stoi – to niektóre z tematów poruszonych podczas rozmów prezydenta Rzeczypospolitej z Ojcem Świętym Leonem XIV oraz sekretarzem stanu kard. Pietro Parolinem” – wynika z oficjalnego komunikatu opublikowanego po rozmowach. Podczas spotkania z dziennikarzami prezydent Nawrocki powiedział nieco więcej – Moja rozmowa z Leonem XIV opierała się na szerokiej wiedzy, jaką niesie w sobie ten papież o Polsce, a przede wszystkim o Janie Pawle II, największym Polaku w historii XX wieku – podkreślił i dodał, że to właśnie postać Jana Pawła II zbliża Polaków do Watykanu, a polskiego prezydenta do papieża Leona XIV. Nawrocki potwierdził, że tematami rozmów w Watykanie były też kwestie bezpieczeństwa oraz sytuacji polskich nauczycieli religii, jak również wartości chrześcijańskich, na których opiera się Polska od ponad tysiąca lat. To, że polski prezydent podnosi kwestie losu nauczycieli religii w Polsce, jest znamienne, bo nauczyciele religii są traktowani w Polsce jako nauczyciele drugiej kategorii.

Prezydent zaprosił też papieża do odwiedzenia Polski.

n, Rubrykę przygotował Tomasz Musiał, Niedziela, nr 37, 14 IX 2025, s. 7

Z WIZYTĄ U PAPIEŻA

Karol Nawrocki podczas audiencji w Watykanie zaprosił Leona XIV do Polski. Według prezydenta RP dobrą datą na wizytę papieża jest 2027 r., gdy przypada 150-lecie objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie. Prezydent Nawrocki spotkał się także z kard. Pietrem Parolinem, sekretarzem stanu Stolicy Apostolskiej. „Podczas serdecznych rozmów w Sekretariacie Stanu omówiono sytuację społeczno-polityczną kraju, zwracając szczególną uwagę na wartości, na których opiera się społeczeństwo polskie, oraz na potrzebę budowania konsensusu w obliczu wyzwań, przed którymi stoi. W dalszej części spotkania poruszono kwestie o charakterze międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem wojny w Ukrainie” – napisano w watykańskim komunikacie. Karol Nawrocki z rodziną i członkami delegacji przeszedł przez Drzwi Święte w Bazylice Watykańskiej i złożył kwiaty przy grobie św. Jana Pawła II. Podczas wizyty w Rzymie rozmawiał także z premierem Włoch Giorgią Meloni i prezydentem Segio Mattarellą.

Serwis przygotowano na podstawie PAP, KAI i RV, Idziemy, nr 37 (1032), 14 IX 2025, s. 7

Papież zaproszony do Gietrzwałdu

– abp Górzyński o spotkaniu z Leonem XIV

Metropolita warmiński spotkał się z Papieżem w Watykanie i przekazał Ojcu Świętemu zaproszenie do Polski na 150-lecie objawień maryjnych w Gietrzwałdzie. Ten jubileusz przypada w 2027 roku. W rozmowie z Radiem Watykańskim –Vatican News abp Józef Górzyński zdradził, że w ten sposób dołączył się do zaproszeń skierowanych do Ojca Świętego przez Prezydentów RP. (...)

Ks. Paweł Rytel-Andrianik, Karol Darmoros
Biuletyn Radia Watykańskiego 8 X 2025

Leon XIV został zaproszony na Jasną Górę!

Abp Waław Depo u Ojca Świętego

Abp Waław Depo został przyjęty przez papieża Leona XIV na audiencji w sobotę 27 września 2025. (...)

Arcybiskup przekazał Ojcu Świętemu osobisty list, w którym to wyraził wdzięczność oraz zapewnił o modlitwie całej archidiecezji we wszystkich intencjach Ojca Świętego. W liście przekazał również zaproszenie do Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej na Jasnej Górze. Papież z radością przyjął zaproszenie, wyrażając nadzieję na przyjazd do Polski!

<https://www.niedziela.pl/artukul/116858/NASZA-INFORMACJA-Leon-XIV-zostal-zaproszony-na-Jasna-Gore-Abp-Waclaw-Depo-u-Ojca>

Opracował Stanisław Waluś

PS Postanowiłem Czytelnikom *Dłatego* udostępnić w całości (dla porównania) trzy informacje o tym samym wydarzeniu z trzech najbardziej wartościowych tygodników katolickich, jakie ukazują się w Polsce i jakie regularnie czytam.

Święty Jan Paweł II Wielki

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II

Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

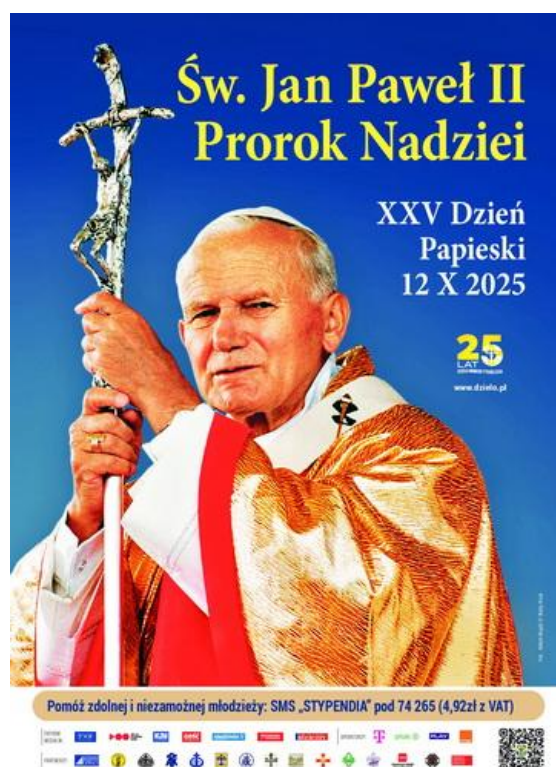
Na progu śmierci

(...) Równie niezwykła wydaje się sprawa ambulansu, który uratował życie Ojcu Świętemu. Pojawił się on w Watykanie w przeddzień zamachu. Miał wszystkie potrzebne urządzenia do ratowania życia i był darem Katolickiego Stowarzyszenia Włoskich Lekarzy. Dotychczas taki specjalistyczny samochód nie był potrzebny, ponieważ kościelny szpital Świętego Ducha znajduje się tuż obok Watykanu. Każdego chorego pielgrzyma czy urzędnika watykańskiego można

było tam nawet na noszach zanieść. Czy to pojawiające się pogłoski o przygotowywanym zamachu na Papieża, czy też pragnienie lepszego usłużenia pielgrzymom wpłynęły na pojawienie się tego ambulansu w Watykanie, trudno stwierdzić. Faktem jest, że Papież poświęcając tego mercedesa we wtorkowy wieczór, dodał żartem: „Miejmy nadzieję, że nigdy nie będę zmuszony z niego skorzystać. A gdyby do tego doszło, proszę mnie zawieźć do kliniki Gemelli”. 24 godziny później ten ambulans uratował mu życie, przewożąc go do kliniki Gemelli w rekordowym czasie ośmiu minut – normalnie przejazd trwał ponad dwadzieścia minut. (...)

s. 160-161

Wybrał Stanisław Waluś

Św. Jan Paweł II Prorok Nadziei
XXV Dzień Papieski 1 X 2025

Mój PROROK NADZIEI
BIBLIJNI PROROCY
ZAPOWIADALI PRZYJŚCIE CHRYSTUSA. ŚW. JAN PAWEŁ II POKAZAŁ, ŻE JEZUS JEST JEDYNĄ DROGĄ, KTÓRĄ WARTO IŚĆ. XXV DZIEŃ PAPIESKI TO OKAZJA, ŻEBY O TYM PRZYPOMNIEĆ

Gość Niedzielny, nr 41, rok CII, 12 X 2025, s. 1

MÓJ PROROK NADZIEI

Od tego chciałam zacząć ten tekst. Od perspektywy opartej na znajomości pontyfikatu papieża, który wyrósł z polskich korzeni, by głęboko zapuścić je potem na całym świecie. To tekst o Polaku, rodaku, który wiarą i geniuszem dyplomatycznym wyrwał nas ze szponów komunizmu. Przywódcy duchowym dla katolików na całym świecie. (...)

*Paulina Guzik, Gość Niedzielny,
nr 41, rok CII, 12 X 2025, s. 18-21*

Niesplacalny dług

Dodają młodym skrzydeł. Łącznie kwota przeznaczona na stypendia wynosi około 250 mln złotych, a absolwentami Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” jest już blisko 9 tys. osób. (...)

*Marcin Jakimowicz, Gość Niedzielny,
nr 41, rok CII, 12 X 2025, s. 22-23*

Jan Paweł II: odNOWA

Trzy instytucje postanowiły wrócić do wezwania Jana Pawła II z „Tryptyku rzymskiego” i pomóc tym, którzy zdecydowali się przedzierać, szukać, nie ustępować. Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach, Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego oraz Instytut Gość Media zapraszają do nowego spojrzenia na nauczanie słowiańskiego papieża. (...)

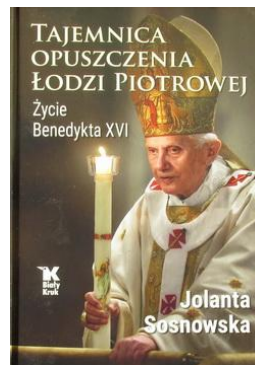
Zachęcamy do śledzenia kolejnych numerów „Gościa Niedzielnego”, w których zaprezentowane zostaną kolejne podkasty. A wśród nich debaty: „Jan Paweł II i relacje ze światem nauki a współczesne wyzwania”; „Wrażliwość na człowieka”; „Jan Paweł II a doświadczenie kultury i sztuki”; „Przywódczość Jana Pawła II”; „Młodzi o Janie Pawle II”. (...)

Dominika Żukowska-Gardzińska, Gość Niedzielny, nr 41, rok CII, 12 X 2025, s. 30-31

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków na stronie internetowej KIK w Katowicach

Co tydzień na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Zaczęliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Od grudnia 2022 r. zamieszczane są fragmenty homilii z pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny – w 1979 r. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania. *Stanisław Waluś*

Ojciec Święty Benedykt XVI odszedł do domu Ojca (cz. XXVII)

Jolanta Sosnowska
Tajemnica opuszczenia
Łodzi Piotrowej
Życie Benedykta XVI
Biały Kruk, Kraków 2023

Rozdział 5: Ratzinger i Wojtyła

(...) Msza św. pogrzebowa Jana Pawła II sprawowana była 8 kwietnia pod przewodnictwem kard. Josepha Ratzingera, który przepełniony wzruszeniem mówił w homilii: „pozostaje w naszej pamięci niezapomniany widok, jak w ostatnią Niedzielę Wielkanocną swego życia naznaczony cierpieniem Jan Paweł II jeszcze raz ukazał się w oknie Pałacu Apostolskiego i po raz ostatni udzielił błogosławieństwa *Urbi et Orbi*. Możemy być pewni, że nasz ukochany Papież stoi teraz w oknie domu Ojca, patrzy na nas i nam błogosławi”. (...)

Dlatego dobry miesiąc po pogrzebie, 13 maja 2005 r., w 24. rocznicę zamachu na Jana Pawła II, Benedykt XVI zezwolił na natychmiastowe wszczęcie procesu beatyfikacyjnego swego „umiłowanego poprzednika” z pominięciem wymaganego pięcioletniego okresu od śmierci kandydata do chwały ołtarzy. Takie było bowiem pragnienie milionów wiernych na całym świecie, a poza tym także on sam był ponad 20 lat świadkiem świętości papieża Wojtyły.

Piętnaście lat później, w 2020 r., już jako papież senior wyjaśnił tamtą decyzję obszerniej: „Gdy papież Jan Paweł II umierał, plac Piotra był pełen ludzi, młodych przede wszystkim, którzy chcieli po raz ostatni spotkać się ze swym papieżem. Nigdy nie zapomnę chwili, w której arcybiskup Sandri podał wiadomość o zgonie papieża. (...) W dniu pogrzebu Ojca Świętego można było zobaczyć mnóstwo plakatów z napisem «Santo subito». Było to wołanie, które dochodziło z wszystkich stron spotkania z Janem Pawłem II. Nie tylko na Piazza, ale w różnych kręgach intelektualistów dyskutowano nad pomysłem nadania Janowi Pawłowi II tytułu «Wielki»”.

19 grudnia 2010 r. Benedykt XVI podpisał dekret o heroicznosci cnót Papieża Polaka.

Dalsza prezentacja książki w kolejnych numerach „Dłatego”, Stanisław Waluś

Błogosławiony kard. Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia

Mnie o lęk nie posądzajcie Uwięzienie Prymasa Tysiąclecia

(...) Już po zawarciu porozumienia z komunistycznym rządem z 14 kwietnia 1950 roku w liście pasterskim skierowanym do rodziców katolickich (2 października 1950 roku) Prymas przypominał, że „człowiek nie jest stworzony na obraz i podobieństwo materii, tylko na obraz i podobieństwo Boże”, a „władza państwowa nie może pozbawiać rodziców prawa wyboru szkoły dla swych dzieci, nie może niweczyć szkolnictwa prywatnego, nie może wprowadzać monopolu wychowania i nauczania; nie może też układać takich programów nauczania, które byłyby przeciwne sumieniu chrześcijańskiemu, które godziłyby w prawdy wiary świętej”.

Wspomniane porozumienie z komunistycznym reżimem Prymas Wyszyński traktował od początku jako rozejm, zyskanie na czasie – tak potrzebne dla Kościoła i Narodu Polskiego, ciężko doświadczonych w latach krwawej okupacji zorganizowanej w latach 1939-1945 na naszych ziemiach przez „śmiercionośne narody”.

Ta obrona w wykonaniu Prymasa Wyszyńskiego trwała po kwietniu 1950 roku nieprzerwanie. (...)

*Prof. Grzegorz Kucharczyk, Nasz Dziennik,
nr 224 (7792), 27 IX 2023, s. 13*

*Ciąg dalszy w listopadowym „Dlatego”
Wybrał Stanisław Waluś*

Błogosławiony ks. Jan Franciszek Macha

Szlak księdza Jana

Stary dworzec kolejowy w Katowicach

Ksiądz Jan i ministranci z Rudy pojechali 5 września 1941 r. po katechizmy do katowickiej kurii. Na starym dworcu w Katowicach chłopcy wsiedli do pociągu powrotnego. Gdy ruszał, zobaczyli z okna, jak do ks. Machy podchodzi dwóch mężczyzn i bierze go pod rękę. Byli to gestapowcy. Kapłan został aresztowany za udział w nielegalnej organizacji „Konwalia”. Dzisiaj na starym dworcu w Katowicach znajduje się tylko jeden, piąty peron, używany w czasie remontów na niedalekim nowym dworcu. (...)

*Przemysław Kucharczak, Gość Ekstra,
Rok 2021, Śląski Męczennik, s. 34-39
Wybrał Stanisław Waluś*

Rok Jubileuszowy 2025

Terminy wybranych wydarzeń duszpasterskich w archidiecezji katowickiej Październik 2025

- 4.10 Jubileusz dekanatów: Jastrzębie Górne, Jastrzębie Zdrój, Pawłowice Śl., Żory
- 11.10 Jubileusz Bractwa Żywego Różańca i Legionu Maryi
- 11.10 Jubileusz Niesłyszących (krypta katedry)
- 12.10 Jubileusz świata akademickiego
- 13-17.10 Jubileuszowa Pielgrzymka Dzięczyna za 100-lecie Archidiecezji Katowickiej do Rzymu
- 19.10 Jubileusz pracowników służby zdrowia
- 25.10 Jubileusz świata misyjnego – (Tydzień misyjny) 19 kościołów jubileuszowych w archidiecezji katowickiej

Listopad 2025

- 7-8.11 Jubileusz 25-lecia Wydziału Teologicznego
 - 8.11 Jubileusz dekanatów: Rybnik, Boguszowice, Niedobczyce, Golejów
 - 16.11 Jubileusz osób ubogich
 - 20-21.11 Jubileusz 100-lecia Apostolstwa Chorych
 - 23.11 UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA
 - 26.11 Widowisko artystyczne na 100-lecie archidiecezji katowickiej
- <https://katowice.gosc.pl/doc/9078996.Kalendarium-wydarzen>

Podał Stanisław Waluś

Ratujmy tożsamość

Praca nad sumieniem człowieka, która prowadzi do urealnienia jego wiary, jest najtrudniejszym i najpiękniejszym zadaniem Kościoła – podkreśla **abp Józef Michalik** w rozmowie o kondycji Polski i Polaków.

Ks. Zbigniew Suchy: Gdy w encyklice *Veritatis splendor* św. Jan Paweł II napisał, że jeśli prawda jest obiektywna, to nie potrzebuje żadnych przymiotników, rozpętała się burza. W obronie papieża stanął nawet Leszek Kołakowski, twierdząc, że „Kościół katolicki to jest instytucja, dzięki której jeszcze Zachód nie zwariował”.

Abp Józef Michalik: Atmosfera, w której żyjemy, ta wszechobecna niepewność, relatywizm pedagogiczny i moralny, ideologizacja partyjna, kłamstwo etc. z pewnością niepokoją. Konsekwencją tej sytuacji są zmęczenie psychiczne –

szczególne ludzi młodych – i brutalizacja oraz znieczulica w życiu społecznym. (...)

Jan Paweł II także wielokrotnie podkreślał, że do najważniejszych wskazań zawartych w Ewangelii należą słowa: „poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8, 32). Wrażliwość na prawdę zawsze cechowała ludzi uczciwych, zafascynowanych osobą Chrystusa i przesłaniem Jego Ewangelii. (...)

Ks. Zbigniew Suchy: Podnoszą się postulaty zaniepokojonych ludzi, aby Kościół zabrał głos...

Abp Józef Michalik: Kościół nigdy nie odnosi korzyści, gdy postrzegany jest jako sprzymierzeniec jakiegoś programu politycznego. Praca nad sumieniem człowieka, która prowadzi do urealnienia wiary, jest najtrudniejszym i najpiękniejszym zadaniem.

Paradoksem staje się okoliczność, że Kościół odgrywa rolę świadka, mimo iż trwają ataki na kolejnych niewinnych księży, cierpią bez własnej winy biskupi, a siły tzw. postępu chcą usuwania krzyży z przestrzeni publicznej w imię „opiłowywania” Kościoła z codzienności życia regulowanego etyką Ewangelii.

Ks. Zbigniew Suchy: Co więc powinniśmy zrobić, aby odbudować prawdę?

Abp Józef Michalik: Trzeba zauważyć zagrożenia i na nie reagować. Dzisiaj coraz bardziej widoczne są braki w wychowaniu, warto zatem przypominać potrzebę cnót naturalnych: prawdomówności, pracowitości, posłuszeństwa, porządku etc. Jesteśmy świadkami wprowadzania bałaganu, choćby przez zwolnienie dziecka z podejmowanego wysiłku w szkole. (...)

Propozycja seksualizacji w wychowaniu szkolnym prowadzi ku degradacji, ku zniewoleniu. (...) Zubożeniem wiedzy i naszej tożsamości są próby odarcia nas z patriotyzmu, z przywiązania do tradycji. (...)

Ks. Zbigniew Suchy: Tymczasem nawet obiektywni obserwatorzy z zewnątrz widzą, że od wielu lat prowadzony jest atak na chrześcijańską Polskę.

Abp Józef Michalik: To nie jest teoria spiskowa. Chodzi o to, żeby odrzec Polskę z religijności opartej na wierności Ewangelii i Kościołowi. Każdy naród ma swoich bohaterów, ale ma też zdrajców, ludzi upadających. Promocja bohaterstwa, poświęcenia czy pojednania jest nie wyrazem narodowej pychy, ale zachętą do odwagi w realizowaniu dobra i piękna. (...)

Niedziela, nr 23, 8 VI 2025, s.30-31

Wybrał Stanisław Waluś

Dwa lata temu

Beatyfikacja Rodziny Ulmów

Znaczek Poczty Polskiej.

Papież Franciszek włączył 10 września 2023 roku do grona błogosławionych rodzinę Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorgo dzieci, którzy zostali zamordowani 24 marca 1944 r. przez Niem-

ców za ukrywanie Żydów.

Msza beatyfikacyjna Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorga dzieci została odprawiona w Markowej, ich rodzinnej wsi, w pobliżu Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów. Nabożeństwu przewodniczył wysłannik papieża, prefekt Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych kard. Marcello Semeraro. W Eucharystii wzięli udział m.in. Prymas Polski Wojciech Polak, przewodniczący Episkopatu Polski Stanisław Gądecki, kard. Kazimierz Nycz, kard. Stanisław Dziwisz, abp Adam Szal, kard. Robert Sarah, kard. Gerhard Ludwig Müller, blisko stu kapłanów, kilkudziesięciu biskupów i kardynałów z Polski i zagranicy. Obecny był także m.in. Naczelny Rabin Polski Michael Schudrich. (...)

W uroczystości uczestniczyli m.in. prezydent Andrzej Duda wraz z pierwszą damą Agatą Kornhauser-Dudą, marszałek Sejmu Elżbieta Witek, premier Mateusz Morawiecki, przedstawiciele wojska, dyplomacji oraz prezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Karol Nawrocki i jego zastępcy: dr Mateusz Szpytma, dr hab. Karol Polejowski i dr hab. Krzysztof Szwagrzyk. (...)

Jak podkreślił Abp Adam Szal – metropolita przemyski „beatyfikacja rodziny Ulmów to wydarzenie bez precedensu, ponieważ jednym aktem beatyfikacyjnym do chwały ołtarzy zostanie wyniesiona cała rodzina – rodzice Józef i Wiktoria Ulmowie wraz z siedmiorgiem dzieci. Dodatkowym faktem bez precedensu jest to, że w tym akcie będzie beatyfikowane także dziecko nienarodzone, które w chwili śmierci było pod sercem matki”.

Liturgiczne wspomnienie błogosławionej Rodziny Ulmów obchodzone będzie 7 lipca, w dniu zawarcia przez Józefa i Wiktorię sakramentu małżeństwa.

Samarytanie XX wieku

Historia Ulmów to okupacja niemiecka w pigułce: brutalność sprawców, zagłada Żydów, heroizm i eksterminacja ludności polskiej. (...)

Zbrodnia w Markowej to podręcznikowy przykład bestialstwa niemieckiego z czasów drugiej wojny światowej. Jak wiele innych, nie została należycie rozliczona. (...)

Ulmowie dostąpili pośmiertnych zaszczytów po długich latach. Uhonorowani przez Instytut Yad Vashem tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata (1995), a przez śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego – Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2010), mają dziś swój pomnik w Markowej, a tamtejsze Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II Wojny Światowej nosi ich imię. (...)

dr Karol Nawrocki

Prezes Instytutu Pamięci Narodowej

(Wstęp do albumu Mateusza Szpytmy, Sprawiedliwi i ich świat w fotografii Józefa Ulmy, Wydanie 3, zmienione, Warszawa 2023)

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/190270,Rodzina-Ulmow-beatyfikowana.html>

pobrane 7.7.2025 r. *Opracował Stanisław Waluś*

Przestańcie znieważać Pasterza naszego Kościoła!

Stanowisko w obronie

JE ks. abp. Marka Jędraszewskiego, metropolity krakowskiego

W ostatnim czasie zauważamy kolejną, nasilającą się akcję znieważania w mediach Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego. I chociaż przez lata z mediów liberalno-lewicowych, znanych ze swej agresywności w odniesieniu do Kościoła katolickiego, wylewał się hejt na Pasterza Archidiecezji Krakowskiej, to obecnie jest wyraźnie zauważalny wzrost intensywności tych haniebnych działań. W tego rodzaju naciskach rej wodzi „Gazeta Wyborcza” oraz portal onet.pl wspomagany przez media o tym samym profilu, często powołujące się na teksty zamieszczane w dwóch wyżej wymienionych. (...)

Nasze wystąpienie jest jednocześnie daniem świadectwa prawdzie o posłudze duszpasterskiej Księdza Arcybiskupa. Od początku, podobnie jak wielu wiernych nie tylko Kościoła krakowskiego, obficie możemy czerpać z Jego nauczania, korzystamy z tego w naszej formacji religijnej i patriotycznej. Ksiądz Arcybiskup

także jako duszpasterz skutecznie przybliża nam społeczne nauczanie Kościoła. W myśl zasady: „verba docent exempla trahunt” (słowa uczą, przykłady pociągają), drogowskazy zawarte w tym nauczaniu odnosi do aktualnych wyzwań, przed którymi stają wierni jako obywatele naszej Ojczyzny. (...)

Liczne są wizytacje w kolejnych parafiach, spotkania z wiernymi zarówno podczas uroczystości lokalnych, jak i odbywających się poza archidiecezją. Odczuwamy i dziękujemy za to, iż w swym nauczaniu nie tylko daje przykład miłości do Pana Boga, Kościoła, ale również do naszej Ojczyzny. Jest wielkim patriotą Polski, czemu daje wyraz nie tylko w swoich kazaniach wzywających do ofiarności dla Polski i dla naszej wspólnoty narodowej, ale także przypomina wielkie karty z historii Polski w poczuciu wdzięczności dla naszych bohaterów narodowych, często podążających drogą do świętości. (...)

Z satysfakcją przyjęliśmy w kwietniu br. decyzję Kapituły o przyznaniu Jemu Nagrody im. Henryka Pobożnego, którą wyróżnia się osoby bezkompromisowo i odważnie stojące w obronie zasad i wartości określających cywilizację łacińską.

Dając świadectwo prawdzie, wzywamy zarządzających tymi mediami do zaprzestania znieważania ks. abp. Marka Jędraszewskiego! Wszystkich zaś ludzi dobrej woli, którzy zechcieli zapoznać się z niniejszym wystąpieniem, przestrzegamy przed bezkrytycznym przyjmowaniem przekazów tych mediów. Mogą być bowiem zmanipulowane, szczególnie wtedy, gdy odnoszą się do spraw wewnątrz kościelnych objętych jurysdykcją struktur Kościoła. (...)

Sygnatariusze niniejszego wystąpienia

art. Fot. Adam BUJAK

Kawaler Orderu Orła Białego,

Prof. Janusz KAWECKI – komandor z Gwiazdą OESSH i komandor Orderu Jasnogórskiej

Bogarodzicy,

Prof. Wacław LESZCZYŃSKI

– doktor honoris causa Uniwersytetu

Rolniczego w Krakowie oraz Uniwersytetu

Przyrodniczego we Wrocławiu,

Prof. Wojciech POLAK

– przewodniczący Kolegium Instytutu

Pamięci Narodowej

Nasz Dziennik, nr 184 (8355), 11 VIII 2025, s. 2

Wybrał Stanisław Waluś

Nowi święci
Carlo Acutis i Pier Giorgio Frassatti
Watykan, 7 września 2025 r.

Przygotowania do kanonizacji

W Gościu Niedzielnym z 27 kwietnia 2025 r. całą pierwszą stronę (okładkę) poświęcono Carlo Acutisowi – przyszłemu świętemu, a wewnątrz numeru są o nim dwa obszernie artykuły [1], [2].

Influencer JEZUSA. 15 LAT ŻYCIA: ŻARLIWA MIŁOŚĆ DO EWANGELII, SZYBKA ŚMIERĆ, DWA CUDY, BŁYSKAWICZNA KANONIZACJA. CZYM MÓGŁBY JESZCZE BARDZIEJ ZADZIWIĆ ŚWIAT CARLO ACUTIS?

Gość Niedzielny, nr 17, rok CII, 27 IV 2025, s. 1

Na całej jedenastej stronie zamieszczono reklamę filmu „Carl Acutis. Plan na życie” z podaniem daty wejścia do kin (23 maja 2025 r.), dalej są dwa artykuły [1] i [2]. Na stronie internetowej [3], podano podstawowe wiadomości o filmie. W [1] autor opisuje szczegółowo cud za wstawiennictwem Carla Acutisa i z tego artykułu przytaczam dwa zdania: „Uzdrowienie Valerii Varverde zostało przez Watykan uznane za cud za wstawiennictwem bł. Carla Acutisa. Otworzył on drogę do kanonizacji „ceberapostola Eucharystii”, którą papież wyznaczył na 27 kwietnia 2025 roku”. Autor pisze, że pierwszy cud wydarzył się w Brazylii i beatyfikacja „młodego pasjonata informatyki” miała miejsce w Asyżu 10 X 2020 r. Z drugiego artykułu [2] przytoczę początek „Nie pozostawił po sobie dzieł teologicznych ani zakonnej reguły. Zostawił coś innego –

świadełstwo życia całkowicie oddanego Bogu” i koniec: „Tak jak 800 lat temu św. Franciszek pokazał światu, jak kochać Boga w ubóstwie, prostocie i radości, tak dziś Carlo pokazuje, że można to samo robić w XXI wieku – z komputerem w ręku i różańcem w kieszeni. Uczy nas tego, czym sam żył: «Jezus jest moim priorytetem». To wystarczy, by i nasze życie stało się święte”.

Dużą część objętości Małego Gościa Niedzielnego nr 7/8 z 2025 r. poświęcono drugiemu świętemu. Na pierwszej stronie jest fotografia Pier Giorgio Frassatiego.

Przez góry do GÓRY! W środku zakładka do książki ze św. Pier Giorgio Frassatim

*Mały Gość Niedzielny,
nr 7/8 lipiec/sierpień 2025, s. 1*

W artykule wstępnym [4] Gabi Szulik pisze: „Znajdziecie w tym numerze «Małego Gościa» magnes-zakładkę – całkiem podobną do tej z Carlem Acutisem, którą otrzymaliście dwa miesiące temu”. Dalej opisuje zawartość numeru i zwraca uwagę na okładkę: „Teraz spójrzcie na okładkę. Coś się nie zgadza? Jest Pier Giorgio Frassati (to ten w środku, jakby jeszcze ktoś nie wiedział). Po lewej jest Carlo Acutis – znacie go na pewno. A tam po prawej? To Józef Sánchez del Río. Kilka lat temu czytelnicy „Małego Gościa” poznali go i dostali podobną zakładkę z jego wizerunkiem. Ten niespełna 15-letni chłopiec wolał umrzeć, niż wyprzeć się swojej wiary”. Potem jest zamieszczonych kilka artykułów [5], [6], [7], [8] związanych z błogosławionym Carlem Acutisem.

Wystawa o cudach Eucharystycznych na Świecie

Nie dane mi było zobaczyć tę wystawę w kościele Chrystusa Króla w Gliwicach, ale udało mi się ją zobaczyć w małym przedsionku kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej. Opisałem ją w Dłatego nr 7 (391) z 7 VII 2024 r. na str. 8-9.

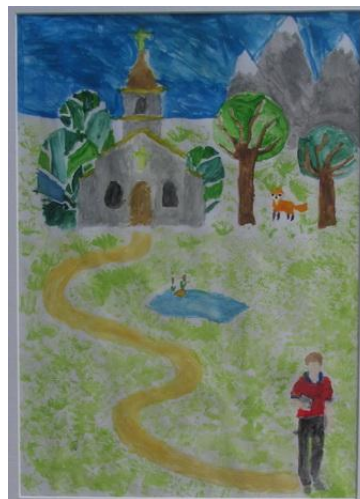
Wystawa rysunków poświęconych Carlo Acutisowi w gliwickiej katedrze

BŁOGOSŁAWIONY
CARLO ACUTIS
PIELGRZYM NADZIEI
DIECEZJALNY
KONKURS
PLASTYCZNY

I MIEJSCE „Eucharystia drogą pielgrzymów nadziei do nieba” ANTONI DZIARMAGA, kl. „0”, 7 lat Przedszkole Miejskie nr 42 w Bytomiu Nauczyciel: Danuta Smolarczyk

II MIEJSCE „Chcę żyć jak Carlo – iść z Jezusem przez świat” GLORIA MARCISZ, kl. I, 7 lat Szkoła Podstawowa ŻAR w Gliwicach Nauczyciel: Maria Kluczniok

III MIEJSCE „Carlo Acutis – święty w trampkach z polskimi korzeniami” KAROL WACŁAWCZYK, kl. I c, 8 lat Szkoła Podstawowa nr 10 w Gliwicach Nauczyciel: Katarzyna Rapacz-Uniowska

II MIEJSCE „Nie ja, ale Bóg” JOANNA SZCZUREK, kl. III LO, 17 lat I Liceum Ogólnokształcące w Bytomiu Nauczyciel: Barbara Ogórek

Święty Carlo Acutis

Czesław Ryszka (członek założyciel i Członek Honorowy Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach) opisuje w miesięczniku WPiS [9] sylwetki obu świętych. Na początku artykułu wyjaśnia przyczynę przesunięcia daty kanonizacji Carla, która miała się odbyć 27 kwietnia 2025 r. podczas Jubileuszu Młodości, jednak została odwołana z powodu choroby i śmierci Franciszka. Nowy termin wyznaczył papież Leon XIV na

7 września 2025 r. Dalej przedstawia jego biografię, opisuje cuda. Przedstawia też pewien fakt, którego opis w skrócie przedstawie: „Ktoś pomyśli, że Acutisowi wszystko układa się tak pomyślnie. Otóż nie, bowiem na wieść o zatwierdzonej przez papieża Franciszka jego kanonizacji znany włoski teolog Andrea Grillo, wykładowca Papieskiego Instytutu Liturgicznego św. Anzelmia w Rzymie, nie zostawił dosłownie suchej nitki na dorobku błogosławionego nastolatka. Grillo, jak zauważa Grzegorz Górny, zarzucił Acutisowi, że nie rozumie «nowoczesnej teologii eucharystycznej», a promuje teologię starą, jednostronną, skupioną na cudach eucharystycznych. (...) Strona internetowa Acutisa o Eucharystii wciąż podbija sieć, a wystawa planszowa, stworzona na podstawie zebranych przez niego materiałów, eksponowana była w niezliczonych miejscach na wszystkich kontynentach; tylko w Stanach Zjednoczonych objechała ponad 10 tysięcy parafii. Do ilu wiernych trafiły natomiast książki Andrei Grillo?».

W tygodniku Niedziela na okładce zamieszczono portrety obu błogosławionych i trzy artykuły [12], [13], [14]. Z trzeciego przytaczam początek: „W wielu wywiadach mama ogłaszanego dziś świętego – Antonia Salzano Acutis podkreślała, że bardzo ważny wpływ na katolickie wychowanie jej dziecka miała polska niania. Jako pierwsi w Polsce publikujemy wywiad z Beatą Anną Sperczyńską – nianią Carla Acutisa”.

TACY MŁODZI TACY ŚWIĘCI 24-LETNI Pier Giorgio Frassati i 15-letni Carlo Acutis udowadniają, że świętość jest możliwa [11].

Ks. Rafał Skitek zaczyna artykuł o Carlu Acutisie słowami: „Są bardzo młodzi. Natknęli się na niego przypadkiem. **A on odmienił ich życie**” [16]. O. Azariasz Jacek Hess OFM zwraca uwagę, że w żyłach Carla płynęła po części krew polska – babcia po stronie ojca była Polką [26], a Polka – Beata Sperczyńska była przez trzy lata jego opiekunką.

Święty Pier Giorgio Frassati

Kanonizację Piera Giorgia Frassatiego pierwotnie wyznaczył Franciszek na 3 sierpnia br. – na zakończenie Jubileuszu Młodości; miała się odbyć nie w Bazylice św. Piotra, a na kampusie Tor Vergata w Rzymie [9]. Dalej Czesław Ryska pisze [9]: „w 1932 r. rozpoczęto jego proces beatyfikacyjny, który w 1941 r. został przez fałszywów wstrzymany. Dopiero w 1978 r. Paweł VI, krótko przed swoją śmiercią, podpisał akta wznowienia procesu apostolskiego. (...) Podczas synodu biskupów na temat roli laikatów w 1983 r. Jan Paweł II ogłosił heroiczną jego cnotę, a 20 maja 1990 r. beatyfikował Frassatiego i nazwał go człowiekiem ośmiu błogosławieństw”.

O uzdrowieniu za wstawiennictwem Piera Giorgia Frassatiego opowiada ks. Juan Gutierrez, który wspomina, że postanowił się modlić o uzdrowienie do Wszystkich Świętych, ale usłyszał przynaglenie w sercu, by się modlił przez wstawiennictwo bł. Piera Giorgia Frassatiego [27].

W tygodniku Niedziela zamieszczono portrety obu błogosławionych [11]. W [15] Angelika Kawecka zaczyna swój artykuł słowami: „Kościół ogłasza świętym młodego człowieka, który udowodnił, że można żyć pełnią życia, mieć pasję, poczucie humoru i jednocześnie iść «ku górze» – w stronę Boga”. Kończy zdaniem: „Czy i Ty mógłbyś zaprzyjaźnić się z tym chłopakiem z górskiego szlaku z fajką?”.

W Gościu Niedzielnym z 7 IX 2025 r. o błogosławionym Pier Giorgio Frassatim zamieszczono dwa artykuły [17] i [18]. Pierwszy autor zaczyna słowami „To dobrze, że hagiografia, zamiast skupiać się na lewitacji, bilokacji i innych nadzwyczajnych akcjach, coraz częściej opisuje świętych z krwi i kości”. Drugi artykuł autorka zaczyna słowami: „Miał 24 lata, dobre zdrowie i pieniądze, kierowcę, przyjaźń wielu, a powiedział: «Najpiękniejszym dniem mojego życia będzie dzień mojej śmierci»”. O. Azariasz Jacek Hess OFM zwraca uwagę na to, że młodsza o rok siostra Piera Giorgia Frassatiego wyszła za mąż za Polaka, Jana Gawrońskiego, ostatniego

ambasadora RP w Wiedniu [26]. Relikwie Frassatiego wielokrotnie odwiedziły Polskę, a w Polsce są dwa kościoły – w Lublinie i w Lublińcu, – którym patronuje bł. Pier Giorgio Frassati [26].

Kanonizacja 7 września 2025 r.

Na stronach internetowych [19] i [20] znalazłem dwa opisy kanonizacji, z których wybrałem fragmenty.

Podwójna radość z kanonizacji Frassatiego i Acutisa [19]

To radość osobista i radość dla Kościoła – mówi o nowych świętych Kościoła ks. dr Bogusław Turek CSMA, podsekretarz Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych. Rozmówca Radia Watykańskiego – Vatican News podkreśla, że choć św. Piotr Jerzy Frassati i Karol Acutis to przede wszystkim patroni młodych, to ich świadectwo może trafiać do każdego, niezależnie od wieku. (...)

Niedzielną kanonizacja Piotra Jerzego Frassatiego i Karola Acutisa zgromadziła w Watykanie ok. 80 tysięcy pielgrzymów z całego świata. Na Plac św. Piotra przybyły liczne delegacje młodzieży, wspólnot akademickich, władz, a także rodziny nowych świętych – rodzice i rodzeństwo św. Karola Acutisa oraz krewni św. Piotra Jerzego Frassatiego. Była to pierwsza kanonizacja podczas pontyfikatu Papieża Leona XIV. Ojciec Święty zwrócił uwagę, że zarówno Frassati, jak i Acutis są przykładem życia, które nie poddaje się przeciętności, lecz wskazuje drogę ku wierze i służbie innym. „Święci Piotr Jerzy Frassati i Karol Acutis są zaproszeniem skierowanym do nas wszystkich, zwłaszcza do młodych, by nie marnować swego życia, ale kierować je ku górze i uczynić z niego arcydzieło” – mówił Leon XIV. (...)

Karol Darmoros, ks. Paweł Rytel-Andrianik

Dziś kanonizacja bł. Carla Acutisa i bł. Pier Giorgia Frassatiego [20]

Dziś na Placu Świętego Piotra w Watykanie odbyła się kanonizacja bł. Carla Acutisa i bł. Pier Giorgia Frassatiego. Uroczystości kanonizacyjne na Placu Świętego Piotra odbyły się pod przewodnictwem papieża Leona XIV. (...)

W uroczystościach kanonizacyjnych wzięła udział też czteroosobowa delegacja Konferencji Episkopatu Polski. W jej skład wchodzi biskup pomocniczy diecezji siedleckiej i przewodniczący Rady Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Młodzieży Grzegorz Suchodolski; biskupi pomocniczy archidiecezji łódzkiej Piotr Kleszcz OFMConv i Zbigniew Wołkowicz oraz biskup pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej Tomasz Sztajermal.

Jak nie zmarnować życia? Tak zatytułowała swój artykuł Katarzyna Cinzio [21]. Na początku pisze: „Pierwsza kanonizacja za pontyfikatu Leona XIV zgromadziła w Rzymie tysiące wiernych, głównie młodych ludzi z całego świata, także z Polski, w której obaj święci są coraz lepiej znani i patronują rosnącej liczbie wspólnot”.

Świętość z sąsiedztwa – to tytuł artykułu Agaty Rojek w Gościu Niedzielnym [22]. Swoją pracę zaczyna następująco: „To wydarzenie Roku Świętego było potężnym zastrzykiem nadziei. Po Jubileuszu Młodych, kiedy papież przekonywał, że „z Chrystusem są w stanie uczynić ze swego życia coś wielkiego”, teraz przedstawił receptę na to, jak „nie marnować swego życia, ale kierować je ku górze i stworzyć z niego arcydzieło”. Goran Adrianić w [10] przedstawia sylwetkę świętego Carla Acutisa i opisuje cud uzdrowienia młodej Chorwatki z białaczki, tej samej, na którą chorował Carlo. W chorwackich mediach powiedziała, że najpierw ją nawrócił, a potem uzdrowił. O święty Frassati napisał: „Jego znaczenie docenił papież Jan Paweł II, gdy był kardynałem w Krakowie, i dlatego ukazywał go jako wzór do naśladowania dla młodych. Mówił o nim, jako o «człowieku ośmiu błogosławieństw»”.

W Dwumiesięczniku Ewangelizacyjnym „Trwajcie w miłości” ks. Mieczysław Piotrowski pisze o babci Carla Acutisa: „Babcia Karola ze strony ojca, Maria Henrietta Perłowska, głęboko wierząca Polka, miała wielki wpływ na uwrażliwienie go na wiarę w Boga” [25]. I dalej pisze: „Jego mama natomiast była religijną analfabetką. Dopiero jej syn Karol, przez swoje dociekliwe pytania dotyczące tematyki religijnej, sprawił, że kobieta zaczęła się interesować sprawami wiary. Według opinii profesorów Karol był geniuszem w dziedzinie informatyki. (...) Karol podkreślał,

że przez cuda eucharystyczne Pan Jezus pragnie uzmysłowić wszystkim ludziom, że to On sam jest obecny w Eucharystii, że jest źródłem życia i miłości dla każdego człowieka. (...) Mama Karola przyznała, że jej syn po śmierci dał wiele znaków, że żyje i jest szczęśliwy. Pokazał się wielu osobom”.

Radość to wzrok skierowany na Boga (św. Karol Acutis), [23, s. 1].

W tym samym numerze „Trwajcie w miłości” jest artykuł trzech księży o życiu Piera Giorgia Frassatego [26]. Przytoczę początek: „7 września 2025 r. Leon XIV

kanonizował Karola Acutisa i Piera Giorgia Frassatego. W homilii przypomniał drogę dojrzewania do świętości 24-lątka z Turynu. Ojciec Święty mówił: «Pier Giorgio spotkał Pana poprzez szkołę i grupy kościelne [...] i dawał o Nim świadectwo swoją radością życia i bycia chrześcijaninem przez modlitwę, przyjaźń i miłość. Do tego stopnia, że widząc Piera Giorgia krążącego po ulicach Turynu z wózkami, pełnymi pomocy dla ubogich, przyjaciele nazwali go »Frassati – Przedsiębiorstwo Transportowe«! Także dzisiaj życie Piera Giorgia jest światłem dla duchowości świeckiej. Dla niego wiara nie była prywatną pobożnością: pobudzany mocą Ewangelii i przynależnością do stowarzyszeń kościelnych, wielkodusznie zaangażował się w życie społeczne, wniósł swój wkład w życie polityczne, z zapałem poświęcił się służbie ubogim”.

1. Franciszek Kucharczak: Influencer Pana Boga, Gość Niedzielny, nr 17, rok CII, 27 IV 2025, s. 18-20
2. Ks. Rafał Skitek: Święty z sąsiedztwa, Gość Niedzielny, nr 17, rok CII, 27 IV 2025, s. 20-22
3. <https://www.filmweb.pl/film/Carlo+Acutis.+Plan+na+%C5%BCycie-2025-10080330>
4. Gabi Szulik: Verso l’alto – zawsze w górę! Im wyżej dotrzemy, tym więcej zobaczymy, Mały Gość Niedzielny, nr 7/8 lipiec/sierpień 2025, s. 2

5. On nie był tak wychowany, z Wandą Gawrońską, siostrzenicą świętego rozmawia Gabriela Szulik, Mały Gość Niedzielny, nr 7/8 lipiec/sierpień 2025, s. 2-3
6. Towarzystwo Ciemnych Typów. Dobrzy jak makaron, z ks. Krzysztofem Nowrotem rozmawia Joanna Kojda, Mały Gość Niedzielny, nr 7/8 lipiec/sierpień 2025, s. 4-5
7. Adam Nocoń, Maria Duda, Tomasz Gąsior: Sądy z sondy (notowała Joanna Kojda), Mały Gość Niedzielny, nr 7/8 lipiec/sierpień 2025, s. 6-7
8. Gabriela Szulik: Pier Giorgio Frassati. Jego trzy miłości, Mały Gość Niedzielny, nr 17, rok CII, 27 IV 2025, s. 8-10
9. Czesław Ryszka: Młodzi święci zafascynowani Eucharystią. Boży influencer Carlo i miłośnik nędzarzy Pier Giorgio, Wiara, Patriotyzm i Sztuka, nr 7-8 (177-178), 31 lipca – 21 września 2025, s. 96-99
10. Goran Adrianić: Dwóch świętych pełnych życia, Sieci, nr 38 (668), 15-21 IX 2025, s. 50-51
11. Niedziela, nr 36, 7 IX 2025, s. 1
12. Ks. Jarosław Grabowski: Tacy młodzi, a już święci, Niedziela, nr 36, 7 IX 2025, s. 3
13. Krzysztof Tadej: Święty z plecakiem, Niedziela, nr 36, 7 IX 2025, s. 10-11
14. To on wybrał mnie. Z Beatą Anną Spierczyńską – nianią Carla Acutisa rozmawiał Krzysztof Tadej, Niedziela, nr 36, 7 IX 2025, s. 12-13
15. Angelika Kawecka: Pier Giorgio od Ośmiu błogosławieństw, Niedziela, nr 36, 7 IX 2025, s. 14-15
16. Ks. Rafał Skitek: Śladami Carla Acutisa, Gość Niedzielny, nr 36, rok CII, 7 IX 2025, s. 22-23
17. Marcin Jakimowicz: Fajka i sportowe buty, Gość Niedzielny, nr 36, rok CII, 7 IX 2025, s. 18-21
18. Barbara Gruszka-Zych: „Ciemny Typ” z jasną twarzą, Gość Niedzielny, nr 36, rok CII, 7 IX 2025, s. 24-25
19. <https://www.vaticannews.va/pl/watykan/news/2025-09/podwojna-radosc-z-kanonizacji-frassatego-i-acutisa.html>
20. <https://opoka.org.pl/News/Swiat/2025/dzisiaj-kanonizacja-bl-carla-acutisa-i-bl-pier-giorgia-frassatego>
21. Katarzyna Cinzio: Jak nie zmarnować życia?, Niedziela, nr 37, 14 IX 2025, s. 24-25
22. Agata Rojek: Świętość z sąsiedztwa, Gość Niedzielny, nr 37, rok CIII, 14 IX 2025, s. 28-30

23. Dwumiesięcznik Ewangelizacyjny „Trwajcie w miłości”, nr 4-2025, s. 1
24. Ks. Mieczysław Piotrowski: Autostrada do nieba, Dwumiesięcznik Ewangelizacyjny „Trwajcie w miłości”, nr 4-2025, s. 4-9
25. Ks. Marcin Węclawski, ks. Mieczysław Piotrowski, ks. Jerzy Molewski: Czysta miłość przynosi wolność, Dwumiesięcznik Ewangelizacyjny „Trwajcie w miłości”, nr 4-2025, s. 60-63
26. Świętość to nie teoria, z o. Azariaszem Jackiem Hessem OFM rozmawia Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 206 (8377), 6-7 IX 2025, s. 8-9
27. Musisz mieć kogoś tam, na górze – z ks. Juanem Gutierrezem rozmawia Marcin Jakimowicz, Gość Niedzielny, nr 43, rok CII, 26 X 2025, s. 32-34

Stanisław Waluś

Msza św. w intencji beatyfikacji ks. kard. Augusta Hlonda

Każdego 22. dnia miesiąca w archikatedrze warszawskiej pw. św. Jana Chrzciciela o godz. 19.00 odprawiane są Msze św. w intencji rychłej beatyfikacji Czcigodnego Sługi Bożego ks. kard. Augusta Hlonda, Prymasa Polski.

Nasz Dziennik, nr 141 (8312), 21-22 VI 2025, s. 9

Podał Stanisław Waluś

Nie wyrażono ubolewania

Polskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych otrzymało odpowiedź Stolicy Apostolskiej na swój protest dotyczący wypowiedzi biskupów Wiesława Meringa i Antoniego Długosza. Chodzi o słowa, które padły na Jasnej Górze. (...)

Treść odpowiedzi, jaka otrzymało polskie MSZ, najwyraźniej nie odpowiada oczekiwaniom autorów, co ilustruje ich powściągliwość w informowaniu o niej. Złudzeń do tego nie pozostawia stwierdzenie, że w wiadomości przesłanej MSZ „nie wyrażono ubolewania z powodu słów kościelnych hierarchów”.

*Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny,
nr 36, rok CII, 7 IX 2025, s. 6-7*

Wybrał Stanisław Waluś

PS W „Dłatego” nr 9 (405) z 7 IX 2025 r. na str. 11-18 są zamieszczone słowa obu Biskupów i materiały związane z „Démarche”.

Mniszki Zakonu Kaznodziejskiego

Mniszki Zakonu Kaznodziejskiego, nazywane często tzw. drugą gałęzią tego Zakonu, powstały wcześniej niż pierwszy klasztor męski. Św. Dominik Guzman w 1206 r. zgromadził w klasztorze w Prouilhe kobiety nawrócone do wiary katolickiej. Ze względu na ich modlitwę i pokutę włączył je w swoje dzieło „Świętego Kaznodziejstwa” jako zajmujące się samym tylko Bogiem.

W roku 2006 na 800-lecie istnienia Mniszek Zakonu Kaznodziejskiego Poczta Polska wydała kartę pocztową.

Zadaniem całego Zakonu jest głoszenie światu Chrystusa; mniszki, żyjąc za kłauzurą i przez całe życie w jednym klasztorze, starają się Go szukać, rozważać i wzywać Go w cichości, aby słowo, które wychodzi z ust Boga, nie wracało do Niego próżne, lecz pomyślnie spełniło swoje posłannictwo. Składają śluby zakonne czystości, ubóstwa i posłuszeństwa.

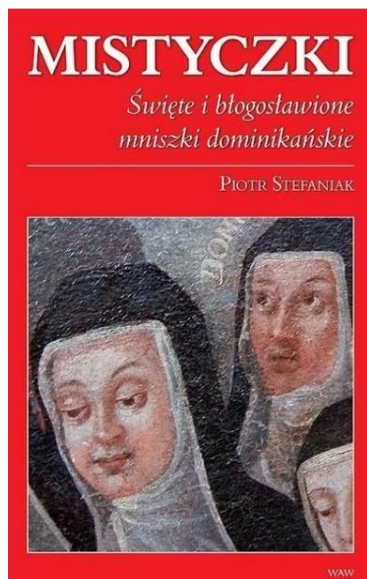

W roku 1970 poczta watykańska wydała 4 znaczki poświęcone św. Dominikowi Guzmanowi założycielowi zakonu, którego na swoich obrazach przedstawili El Greco, Titian, Fra Angelico.

Obecnie na całym świecie istnieje około 250 klasztorów dominikanek. Żyje w nich ponad 2,5 tys. mniszek.

Do Polski mniszki zawitały w 1282 roku. Obecnie mieszkają i modlą się w trzech polskich klasztorach: na Gródku w Krakowie (od roku 1621), w Świętej Annie niedaleko Częstochowy (od roku 1869) oraz w Radoniach pod Warszawą (od roku 2005). Pracę polskich dominikanów swoją modlitwą wspiera łącznie około 60 sióstr.

Mistyczki. Święte i błogosławione mniszki dominikańskie

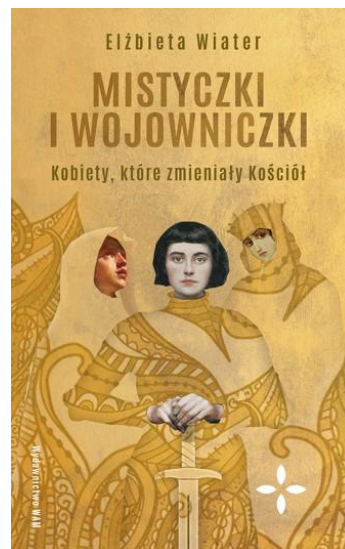
Autor: Piotr Stefaniak

Fascynujące biografie dwudziestu dwóch mniszek dominikańskich z całego świata, od żyjącej w początkach XIII wieku Diany D'Andal, przez Amatę, Ingrydę Szwedzką, Małgorzatę Węgierską po polskie panny, m.in. Angelikę

Marię Renke czy Magdalenę Marię Epstein. Autor, w oparciu o solidną bazę źródłową, kreśli żywoty pełne mistycznego kontaktu z Jezusem Chrystusem w murach klauzury. To niezwykle ciekawe doświadczenia a zarazem tajemnicza dla nas rzeczywistość, pełna wyrzeczeń, kontemplacji i modlitwy. We wstępie czytamy: „Mniszki dominikańskie, w przeciwieństwie do klarysek czy karmelitanek bosych, które szczytą się licznymi świętymi i błogosławionymi, posiadają niewielką grupę beatyfikowanych i kanonizowanych zakonnic. Przyczyna tego stanu nie tkwi w tym, iż brakowało świątobliwych dominikanek, których liczne grono przez stulecia zapełniało klasztory rozsiane po całym świecie, lecz ma swoje źródło w tradycji Zakonu Kaznodziejskiego, nie przywiązującej większej wagi do ekspozycji świętych postaci, wychodzącej z założenia, że każdy członek zgromadzenia ma osiągnąć wyżyny świętości. Niemniej jednak wokół niektórych sióstr zaczęła się tworzyć fama świętości, która doprowadziła następnie do oficjalnego zatwierdzenia ich kultu przez Kościół. Sporej liczbie mniszek jest obecnie, lub była dawniej, oddawana prywatna cześć wewnątrz zakonu”.

Książka wydana w różnych wydawnictwach i latach (2007, 2008, 2012), ja mam wydanie z roku 2007, wydaną przez Wydawnictwo i Agencję Informacyjną WAW Grzegorz Wawoczny Racibórz. Na okładce jest fragment obrazu z XVIII w. „Pan Jezus ze świętymi dominikanami”, obraz znajduje się w kościele poddominikańskim w Klimontowie (woj. Świętokrzyskie, pow. Sandomierski).

Mistyczki i wojowniczk. Kobiety, które zmieniły Kościół

Autor: Elżbieta Wiater

Z okładki książki: „Dzielne. Mądre. Waleczne. Zako-chane w Bogu. Żyjące za klauzurą mniszki i światowej sławy opatki. Zamknięte w pustelniach rekluzji i pielgrzymujące po całej Europie mistyczki. Zamożne, świetnie wykształcone królowe i ubogie analfabetki. Dziewice zachowujące czystość nawet po ślubie i kobiety, które wybrały życie żon oraz matek. Prorokinie w lśniących zbrojach i pokutnice w szorstkich włosienicach. Święte kobiety wieków średnich miały różne oblicza, ale łączyło je jedno: silna i nieugięta wiara w Boga. To one zmieniły bieg historii i oblicze Kościoła.

Scholastyka, Brygida z Kildare, Joanna d'Arc, Hildegarda z Bingen, Dorota z Mątow, Katarzyna ze Sieny, Olga Kijowska, Jadwiga Andegaweńska i wiele innych – trzydzieści kobiet, trzydzieści historii, jeden Bóg”.

Nie ma znaczenia, czy jesteś wielodzietną matką z charyzmatem ogarniania rzeczywistości, czy żyjącą w czystości dziewicą, która mimo bycia analfabatką staje się poczytną autorką – jeśli Chrystusowi tak się podoba, może cię posłać, byś głosiła słowo. I nie ma znaczenia, że jesteś osobą świecką – też możesz stać się narzędziem reformy Kościoła.

Elżbieta Wiater – doktor teologii, historyk, publicystka. Zafascynowana duchowościami dominikańską i benedyktyńską”.

Książka wydana przez Wydawnictwo WAM w roku 2021.

Opracował Robert Prorok

Ks. Mateusz Szerszeń CSMA:
Rozważania różańcowe
Wydawnictwo Michalineum

różańcowe – na nasze czasy, aby mogły pomóc modlącym się różańcem przy odmawianiu tej modlitwy.

Niniejsza książka zawiera osiem kompletnych zbiorów z rozważaniami: „Rozważania ze świętymi” są komentarzem do poszczególnych tajemnic na podstawie cytatów z pism świętych; „Rozważania z modlitwą o przemianę wewnętrzną” są poświęcone poszczególnym władzom duszy i ciała człowieka; „Rozważania krótkie” są syntetycznym i precyzyjnym opisem danej tajemnicy; „Rozważania z modlitwą o uwolnienie” szczególnie polecane dla osób zniewolonych przez zło i zasadzki złego ducha – w tych rozważaniach przywoływana jest postać świętego Michała Archanioła jako głównego obrońcy przeciw wpływom szatana i jego demonów; „Rozważania ze świętym Pawłem” powstały na podstawie pism Pawłowych, które nawiązują do poszczególnych prawd doktryny i nauki chrześcijańskiej; „Rozważania z Apokalipsą” są próbą powiązania treści Księgi Objawienia z życiem Matki Najświętszej i Jezusa Chrystusa; „Rozważania z Tomaszem a'Kempis” – na podstawie cytatów z fenomenalnego dzieła „O naśladowaniu Chrystusa” pozwalają skonfrontować własne życie z tajemnicą świętości Jezusa i Maryi; „Rozważania z inspiracjami biblijnymi” – na podstawie fragmentów ze Starego Testamentu przedstawione zostały zapowiedzi realizujące się w Ewangeliach i w życiu Kościoła.

Zakończeniem książki jest krótka informacja o Nowennie pompejańskiej i sposobie jej odmawiania.

<https://michalineum.pl/pl/p/Rozwazania-rozancowe/254>

Pobrał Stanisław Waluś

WSPÓLNOTA NADZIEI
List Pasterski na XV Tydzień
Wychowania, 14-20 września 2025

Drodzy Bracia i Siostry,

1. Przesłanie tegorocznego Listu Pasterskiego na XV Tydzień Wychowania, którego mottem są słowa „Wspólnota nadziei”, jest szczególne – wpływa ono z naszej głębokiej troski o przyszłość wychowania i nauczania w polskiej szkole.

Po raz pierwszy od 1989 roku rząd łamie obowiązujące prawo i podejmuje decyzje, które w sposób bezprecedensowy ograniczają znaczenie lekcji religii w procesie wychowania dzieci i młodzieży. Nakaz umieszczania religii bezpośrednio przed i po obowiązkowych zajęciach, ograniczenie liczby godzin lekcji religii do jednej tygodniowo, krzywdząca możliwość łączenia klas, niewliczanie oceny z religii do średniej ocen – to rozwiązania, za którymi nie stoi dobro uczniów ani żadne argumenty pedagogiczne. Przeciwnie, tego rodzaju działania są wyrazem dyskryminacji i nietolerancji wobec osób wierzących w naszej Ojczyźnie. Warto przypomnieć, że Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż łączenie klas, nieuwzględnianie oceny z religii w średniej ocen, redukcja wymiaru lekcji religii do jednej godziny tygodniowo oraz nakaz organizowania lekcji religii bezpośrednio przed lub po zajęciach obowiązkowych są niezgodne z Konstytucją.

Tym bardziej niezrozumiałe stają się te decyzje w świetle dramatycznych zjawisk, jakie obserwujemy wśród dzieci i młodzieży: nasilających się problemów emocjonalnych i psychicznych, wzrostu agresji i przemocy rówieśniczej, coraz bardziej powszechnych uzależnień, również tych związanych z nadużywaniem Internetu i mediów społecznościowych. Właśnie teraz, bardziej niż kiedykolwiek, potrzebujemy wspólnego działania wychowawczego. Nie można wykluczać sfery religijnej, która ma ogromny potencjał w formowaniu serca i sumienia młodego człowieka. Obecność lekcji religii w szkole ma w tym kontekście wymiar wychowawczy, terapeutyczny i prewencyjny, wspomaga rozwój emocjonalny i duchowy uczniów.

2. Korzyści wychowawcze płynące z nauczania religii są wyraźnie widoczne także w świetle dzisiejszej Ewangelii (Łk 14, 25-33). Jezus używa w niej przykładu budowania wieży. Mówi, że nieodpowiedzialne byłoby rozpoczęcie budowy, zanim się nie przeanalizuje, czy posiada się środki, by doprowadzić ją do końca. Podobnie

decyzji życiowych nie można podejmować pod wpływem chwilowych impulsów i emocji. To właśnie na lekcjach religii uczniowie kształtują w sobie postawę odpowiedzialnego podejścia do życia. Rozwijają umiejętność rozeznawania, bezcenną na każdym etapie życia. Uczą się też, że każda decyzja ma swoje konsekwencje. Brak takiej wyobraźni powoduje, że nieraz bardzo młode osoby dopuszczają się czynów, których ciężar muszą później nieść przez całe życie.

Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii naucza też, że trzeba mieć prawidłowo ukształtowaną hierarchię wartości. Słów o nienawiści wobec najbliższych nie można rozumieć dosłownie. Dla słuchaczy wychowanych w semickim kręgu kulturowym było oczywiste, że jest to wyolbrzymienie mające podkreślić, jak ważna jest zdolność wartościowania. Lekcje religii pomagają wychowankom znaleźć w ich życiu miejsce dla Pana Boga, drugiego człowieka i prawidłowo ustawić hierarchię innych dóbr.

Zdolność do wyrzeczeń, o której mówi Jezus, zakłada wewnętrzną wolność i umiejętność zachowania dojrzałego dystansu wobec osób i rzeczy, a także umiejętność panowania nad sobą i wolność od uzależnień. Właśnie tego uczy religia w szkole – wolności serca, samodyscypliny i umiejętności panowania nad sobą, bez których trudno dziś uchronić się przed zniewoleniem różnymi rodzajami uzależnień.

W nauczaniu Jezusa o niesieniu krzyża znajduje się chyba najważniejsze przesłanie dzisiejszej Ewangelii. Jezus mówi, by nieść krzyż „idąc za Nim”. We wszystkich sytuacjach życia fundamentalne znaczenie ma świadomość, że jest z nami Jezus. Idziemy z Nim po Jego śladach. Przychodzi tu na myśl obraz dziecka, które idzie za swoim tatą, przemierzając pokrytą śniegiem, śliską górską drogę. Wie, że gdy będzie stawiać stopy w miejscu śladów ojca, z pewnością się nie potknie – będzie szło pewną, bezpieczną drogą, pomimo czyhających na mało doświadczonego wędrowca niebezpieczeństw. Lekcje religii są nauką stąpania po śladach Jezusa. Może się okazać, że spośród wielu przedmiotów szkolnych, w chwili życiowej próby, kluczowe znaczenie będzie miała właśnie lekcja religii – jakieś przesłanie zapamiętane w sercu, które doda siły i umocni, aby jednak iść dalej.

Mamy świadomość, że nie wszyscy uczniowie uczęszczają na lekcje religii. Dlatego apelujemy, aby dla nich szkoły zapewniały wartościowe lekcje etyki. Nie da się dojrzałe żyć bez formacji serca i sumienia. Wychowanie, które nie obej-

muje duchowego wymiaru człowieka, jest powierzchowne i niepełne. Nie przygotowuje do stawiania czoła bardzo trudnym wyzwaniom, jakie niesie dorosłe życie.

3. Bracia i Siostry, podsumowaniem naszych rozważań niech będą słowa papieża Leona XIV, ogłoszone do księży kardynałów zebranych w Kaplicy Sykstyńskiej: „Również dzisiaj nie brakuje kontekstów, w których wiara chrześcijańska jest uważana za coś absurdu, przeznaczonego dla osób słabych i mało inteligentnych (...) Są to środowiska, w których nie jest łatwo świadczyć i głosić Ewangelię, a człowiek wierzący jest wyśmiewany, prześladowany, pogardzany lub co najwyżej tolerowany i traktowany z litością”.

Można by zapytać, czy takim środowiskiem, gdzie lekcje religii traktowane są z lekceważeniem i są co najwyżej tolerowane, nie staje się dziś polska szkoła. A przecież – jak mówi dalej Papież – brak wiary niesie dramatyczne skutki: „utrata sensu życia, zapomnienie o miłosierdziu, naruszanie godności osoby ludzkiej [...], kryzys rodziny i wiele innych ran, przez które cierpi nasze społeczeństwo, i to niemało”.

Lekcje religii są odpowiedzią Kościoła i szkoły na te właśnie dramaty. Nie są one żadnym przywilejem, ale prawem wierzących uczniów i rodziców, prawem, które potwierdza Konstytucja naszej Ojczyzny.

Młody człowiek, aby się rozwijać i dojrzałe żyć, potrzebuje wartości, które niesie z sobą Ewangelia. Prawdę tę w piękny sposób wyraża logo trwającego obecnie Roku Jubileuszowego 2025. Widać na nim postaci z różnych części świata, które wzajemnie się obejmują – są braćmi i siostrami. Osoba, która idzie na przedzie, trzyma się mocno krzyża-kotwicy. Wobec fal symbolizujących życiowe przeciwności to właśnie krzyż Chrystusa jest kotwicą, której można się bezpiecznie uchwycić.

Dziękujemy wszystkim, którzy angażują swój trud i serce w dzieło wychowania. Dziękujemy zwłaszcza tysiącom polskich nauczycieli religii, którzy poświęcili swe życie Chrystusowi i swym uczniom, a znaleźli się obecnie w trudnej, nieraz dramatycznej sytuacji. Dziękujemy Dyrektorom szkół, Nauczycielom, Wychowawcom i wszystkim, którzy włączają się w obronę lekcji religii i troszczą się o ich właściwe miejsce w polskiej szkole.

Na rozpoczynający się Nowy Rok Szkolny i Katechetyczny udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni na 401. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski.

Katowice, 12 czerwca 2025 r.

List należy odczytać w niedzielę, 7 września 2025 r.

<https://episkopat.pl/doc/234517.Biskupi-na-XV-Tydzien-Wychowania-Religia-w-szkole-jest-prawem>

Podał Stanisław Waluś

PS Podaję dwa ostatnie zdania z artykułu Franciszka Kucharczaka zamieszczonego w *Gościu Niedzielnym* nr 37, Rok CII, z 14 IX 2025 na str. 8:

Krytycy listu pasterskiego zarzucają mu zbyt alarmistyczny ton, twierdząc, że nie chodzi o likwidację religii w szkołach. Wybór Barbary Nowackiej na szefową MEN i jej dyskryminujące religię działania wskazują jednak, że jest inaczej.

Niepewna przyszłość Panteonu Górnos Śląskiego

Wycofanie się Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dalszego finansowania Panteonu Górnos Śląskiego jest nie tylko złamaniem umowy podpisanej w 2023 r., ale także gestem lekceważenia dla innych partnerów tego porozumienia. To decyzja nieroztropna i szkodliwa. Mieszczący się w podziemiach katowickiej katedry Panteon Górnos Śląski jest wspólnym przedsięwzięciem lokalnego Kościoła, samorządu, miasta Katowic oraz państwa, reprezentowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. (...)

Panteon Górnos Śląski powstał w 2022 r., kiedy obchodzono 100. rocznicę przyłączenia części Górnego Śląska do Polski.(...) Chodziło o to, aby w opowieści multimedialnej, przez paletę postaci o bardzo różnych rodowodach oraz polach aktywności, pokazać fenomen polskiego życia społeczno-kulturalnego na Górnym Śląsku w ciągu ostatniego stulecia. Umowę w tej sprawie podpisano 18 lutego 2020 r. (...)

25 sierpnia sejmik śląski zaapelował do ministerstwa o przywrócenie finansowania Panteonu. (...)

Andrzej Grajewski

https://www.gosc.pl/doc_pr/9425117.Niepewna-przyszlosc-Panteonu-Gornoslaskiego

Wybrał Stanisław Waluś

PS W *Gościu Niedzielnym* nr 38, rok CII, z 21 IX 2025, na stronach 46-48 jest artykuł Andrzeja Grajewskiego „Nieroztropna i szkodliwa”.

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Londyn: Takiego marszu pro-life jeszcze nie było

Marsz dla Życia w Londynie zgromadził rekordową liczbę ponad 10 000 uczestników. Wśród manifestantów były osoby wierzące, jak i niewierzące oraz duża grupa ludzi młodych. (...) W wydarzeniu wzięli udział biskupi rzymskokatoliccy, anglikańscy, prawosławni, pastory ewangelicy oraz liderzy chrześcijańscy z całej Wielkiej Brytanii. Odczytano też specjalne przesłanie wsparcia od Leona XIV. Marsz poprzedził Szczyt Praw Człowieka Pro-Life. (...) Szczególnym momentem było wystąpienie Josiah Presleya, który przeżył aborcję metodą D&C w Korei Południowej. (...)

Elżbieta Sobolewska-Farbotko (Radio Bobola)
– Wielka Brytania

Biuletyn Radia Watykańskiego 11 IX 2025

Wybrał Stanisław Waluś

W katolickim pogrzebie księżnej Kentu uczestniczył król Karol

Król Karol III, jako pierwszy brytyjski monarcha od około czterech wieków, 16 września br. wziął udział w rzymskokatolickim pogrzebie, dołączając do członków swojej rodziny na mszy św. żałobnej za księżną Kentu, żonę księcia Edwarda, księcia Kentu, kuzyna zmarłej królowej Elżbiety II.

Księżna Kentu, zmarła w wieku 92 lat, wychowana jako anglikanka, przeszła na katolicyzm w 1994 roku, stając się pierwszą brytyjską członkinią rodziny królewskiej, która tego dokonała od czasów króla Karola II, który nawrócił się na wiarę katolicką na łożu śmierci w 1685 roku. (...) W ten sposób Karol, Najwyższy Zwierzchnik Protestantckiego Kościoła Anglii, złamał tradycję, uczestnicząc w pogrzebie księżnej w londyńskiej Katedrze Westminsterskiej. (...) W 2001 roku jej syn, Nicholas Windsor, również wstąpił do Kościoła katolickiego.

Za

<https://www.reuters.com/world/uk/king-charles-bids-farewell-duchess-kent-royal-milestone-2025-09-16/>,

<https://www.aciprensa.com/noticias/117115/la-familia-real-britanica-tendra-un-funeral-catolico-por-primera-vez-desde-la-reforma-anglicana>

przedstawił Wojciech Pillich

Rekolekcje Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach Kokoszyce 19-21 września 2025 r.

Rekolekcje zaczęły się w piątek o godz. 18.00 w kaplicy Archidiecezjalnego Domu Rekolekcyjnego im. ks. bp. Stanisława Adamskiego powitaniem uczestników przez ks. Janusza Wilka i Hymnem do Ducha Świętego. Potem zjedliśmy kolację w „Restauracji” (która była urządzona w miejscu dawnej kaplicy – i korzystaliśmy ze stołu szwedzkiego). O 20.00 rozpoczęła się koncelebrowana Msza św., której przewodniczył ks. Janusz Wilk. Koncelebrował ks. Michał Anderko, który potem służył konferencjami grupie KIK w Katowicach. Ks. Janusz Wilk prowadził konferencje dla grupy „Wspólnota Dorosłych” z Paniówek. W homilii ks. Janusz Wilk przytoczył słowa św. Pawła: walcz i zdobywaj życie wieczne. Św. Paweł lubił korzystać z metafor wojskowych; broń się, bo pokus tobie nie zabraknie. Mamy dbać o kondycję fizyczną, ale i o duchową. Wiara wymaga troski. Walcz w dobrych zawodach o wiarę, im starsi jesteśmy, powinniśmy być mocniejszymi w wierze. Muszę zrzucić tobołki grzechu, zależności, abym mógł walczyć. Św. Paweł powiedział; póki walczysz – jesteś zwycięzcą. Po Mszy Świętej odśpiewaliśmy Maryjo, Królowo Polski i odmówiliśmy Pod Twoją obronę.

W sobotę ciąg dalszy rekolekcji zaczęliśmy od modlitwy indywidualnej w kaplicy, a śniadanie było od godz. 8 do 9 (stół szwedzki).

Śniadanie w sobotę (SW).

Przed konferencją (ks. MA).

Konferencję dla grupy KIK w Katowicach o godz. 9.30 rozpoczął w sali konferencyjnej (dawna jadalnia) ks. Michał Anderko. Powiedział, że Jan Paweł II napisał *Tryptyk Rzymski* mając 80 lat, a poezja oddaje to, co jest między wierszami. Odczytał kilka fragmentów z tego utworu i powiedział, że rekolekcje są po to, aby się zatrzymać i zacytował odpowiedź Benedykta XVI na pytanie o najważniejsze zdanie z Biblii: „Bóg stworzył świat”. Wspomniał o zamiarze wymordowania elity narodu polskiego na początku II wojny światowej – bo my mamy być niewolnikami. Dalej powiedział, że proszki niemieckie są lepsze w Niemczech niż u nas. Są inne linie produkcyjne na wschód, inne dla Niemców. Chodzi o zrozumienie ich mentalności. Czy Niemcy rozliczyli się ze złota zabranego na rampie? Im starszy człowiek, tym bardziej się złości na głupoty popełniane przez innych. Trzeba mieć oczy otwarte, umysł otwarty... Wiktor Frankl stworzył logopedię – odkrywanie sensu; trzeba pomóc człowiekowi w odkryciu sensu. Nie bójmy się tego, że się starzejemy. Jedyne, co możesz zmienić w świecie, to siebie samego. Im schematy są dłużej utrwalone – tym trudniej o zmianę. Odkryj, że w tobie jest miejsce spotkania z Panem Bogiem, że Bóg chce mówić do ciebie, przekonać do swojej miłości. Popatrz na siebie, że nie ma takiego drugiego samego – nie umiemy o sobie myśleć dobrze. Dlaczego mamy o sobie mówić tylko źle? Po to są te rekolekcje, aby pozwolić Bogu uśmiechnąć się do Ciebie.

Po konferencji mieliśmy czas na spacer po pięknym parku (zdj. SW).

O 11.30 obydwie grupy udały się do kaplicy na Mszę Świętą. Homilię wygłosił ks. Jerzy Wilk, który na początku powiedział, że najtrudniej słucha się tekstów czytań, które pamiętamy.

Msza św. Od lewej: ks. Janusz Wilk, ks. Michał Anderko (SW).

Zwrócił uwagę, że może zadziwić postępowanie siewcy – przecież nikt nie siewie między chwastami i na drogę – a tak kiedyś siano. Droga to była wydeptana ścieżka na polu. Po wysianiu ziarna rolnik dopiero orał i to ziarno, co było zasiane na ścieżce też było przykryte. Nie widzę owoców w moim powołaniu małżeńskim, kapłańskim, zawodowym... Tam, gdzie ziarno poszło do dobrej gleby wydało plon stokrotny. Tak było tylko na północy Galilei. Naszym zadaniem jest siać, robić swoje, tak jak potrafimy. Jezu – Ty zrób resztę. Wezwania do modlitwy wiernych przygotowały osoby z KIK w Katowicach: 1) Módlmy się za Ojca Świętego Leona XIV, aby Duch Święty kierował jego służbą Kościołowi katolickiemu i całemu światu. 2) Módlmy się za nowego metropolitę katowickiego i wszystkich prezbiterów metropolii o gorliwość i wytrwałość w służbie Bogu i wiernym. 3) Módlmy się za głosicieli słowa Bożego w krajach, gdzie chrześcijanie są prześladowani, aby mężnie znosili cierpienia dla królestwa Bożego. 4) Módlmy się o sprawiedliwy pokój w Ukrainie i w Ziemi Świętej. 5) Módlmy się za sprawującymi władzę w naszej Ojczyźnie, aby swoje działania podejmowali zgodnie z wolą Bożą. 6) Módlmy się za rodziców naszej metropolii, aby jak najwięcej z nich zapisało swoje dzieci na naukę religii, i jak najwięcej z nich złożyło oświadczenie rodzicielskie, że ich dziecko nie będzie uczestniczyło w zajęciach edukacji zdrowotnej. 7) Módlmy się za tych, którzy należeli do naszych wspólnot i odeszli już do wieczności, aby otrzymali nagrodę przebywania z Bogiem w niebie. 8) Módlmy się za nas samych, otaczających ołtarz Pański, abyśmy pomagali sobie nawzajem, odważnie dawali świadectwo prawdy w naszych środowiskach i podążali wspólnie ku świętości. W ramach ogłoszeń parafialnych ks. Michał Anderko zaprosił nas na polski obiad o 12.30. Tu od siebie dodam, że polski – znaczyło przy uprzednio zastawionych stołach, bo śniadania i kolacje jedliśmy korzystając ze stołu szwedzkiego.

Modlitwa przed obiadem (SW).

O godz. 15.00 obydwie grupy odmówiły w kaplicy Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Na zakończenie Koronki ks. Janusz Wilk dodał wezwanie: Święty Janie Pawle Wielki – módl się za nami. O 15.30 w sali konferencyjnej wysłuchaliśmy krótkiego koncertu muzyki operowej w wykonaniu ks. Michała Anderko – między innymi arii z opery Straszny dwór i z opery Czarodziejski flet.

Wsluchani w śpiew ks. Michała Anderko (SW).

Na początku II konferencji ks. Michał Anderko powiedział, że rekolekcje są po to, aby nie naprawić całego świata, współmałżonka... ale odkryć to, że Bogu na nas zależy. Benedykt XVI powiedział o przepaści między tym, kim jestem, a kim chcę być. W czasie ostatniej pielgrzymki do Polski Jan Paweł II mówił, że Duch Święty przekonuje człowieka o grzechu, a z drugiej strony mówi o nieskończonym miłosierdziu Bożym. Przychodzi czas, w którym Pan Bóg chce przejąć inicjatywę, ale musimy umieć poprosić o pomoc. Naszym zadaniem jest zmierzenie się z samym sobą, a rolą księdza jest pomoc w zbliżeniu człowieka z Bogiem. Bóg daje przebaczenie grzechów, jeśli zgodzisz się na własną porażkę i pozwolisz się Bogu kochać – będziesz świadkiem cudów i to jest nadzieja. Nadzieja wynika z miłosierdzia Bożego. Przed każdym z nas Jezus klęka i chce nam nogi umywać... Czy moja odpowiedź jest: Jezu zajmij się mną. Jesteś w centrum uwagi dla Pana Boga – jak pisał Romano Guardini. Pozwól się Bogu kochać.

Różaniec (SW).

O godz. 17.15 przy kapliczce na zewnątrz od-
mówiliśmy różaniec – rozważania przygotowała
Wspólnota Dorosłych z Paniówek. Od 18.00 do
19.00 był czas na kolację, a o 19.00 w sali konfe-
rencyjnej grupa kikowska omawiała „Nasze
sprawy”. Spotkanie prowadził prezes KIK w Ka-
towicach Andrzej Dawidowski i członek Zarzą-
du Antoni Winiarski. O 20.00 obydwie grupy
udały się do kaplicy na adorację Najświętszego
Sakramentu zakończoną Apelem Jasnogórskim.
Na ławkach były przygotowane przez Wspólnotę
Dorosłych kartki. Przede mną była kartka ze
zdaniem: „Ty powiedziałeś Panie: Przyjdźcie do
Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni je-
ścieście, a Ja was pokrzepię”.

W niedzielę przed śniadaniem, na które był
czas od 8.00 do 9.00, mieliśmy możliwość in-
dywidualnej modlitwy w kaplicy. O 9.30 grupa
KIK w Katowicach wysłuchała kolejnej konfe-
rencji ks. Michała Anderko. Rekolekcjonista za-
czął od zdania, że cała Ewangelia mówi nam, że
nie jesteśmy niewolnikami. Szatan od samego
początku mówi nam, abyśmy byli przeciwko Pa-
nu Bogu. Bóg chce, abyśmy się spełniali, nie
chce abyśmy byli niewolnikami. Bóg mówi: po-
zwól mi cię kochać, choćby wasze grzechy były
jak szkarłat – wybieleją.

Nie musisz się bać, posłałem swojego Syna,
abyś się mnie nie bał, zacznij używać swojego
umysłu, za bardzo kierujesz się uczuciami, nie
bój się siebie, dochodzę do ciebie jako dziecko.
Uwielbiam twoją zwyczajną codzienność, cho-
dziłem do tych, co byli uważani za niegodnych,
przyszedłem zbawić grzeszników. Pozwól, po-
owiedziałem św. Janowi przed chrztem. Nie upie-
raj się przy swoim. Zacheusz jest kolaborantem.
Staję i mówię do Zacheusza – muszę się zatrzy-
mać w twoim domu. To muszę, to przymus we-
wnętrzny jaki Bóg nosi w sobie, aby cię kochać
– nieskończenie. Dlatego poszedłem do Zache-
usza w gościnę. Zacheusz zszedł – Panie, połowę
majątku daję ubogim. Pierwszy kocha Bóg i na-
szym zadaniem jest poznać tę miłość. Pytanie
jest: kiedy w nas wiara stanie się przyjęciem tej
łaski? Dlaczego On mnie kocha? Co jest życiem
Kościoła? Eucharystia. Istotą chrześcijaństwa
jest osoba – Jezus Chrystus. Lectio divina – por-
cja Ewangelii na cały dzień. Cztery punkty –
znaleźć w ciągu dnia taki czas, że Ten, który
stworzył świat, chce mnie stworzyć na nowo. On
nigdy cię nie zmusi, nie zgasi knotka o słabym
płomyku. 20 minut dla Boga. Pierwsze 5 minut –
tylko czytać i próbować uchwycić coś, co zwróci
naszą uwagę. Drugie 5 minut – co Ty chcesz mi

powiedzieć przez ten tekst. Trzeci punkt to roz-
mowa z Panem – też 5 minut. Zostaliśmy na-
uczeni odmawiać modlitwy (ale nieraz odmawia-
jąc modlitwę myślimy o czym innym). Czwarte
5 minut – pozostaję w Jego obecności. Nagle
pokazują mi się takie rzeczy, na które bym nie
wpadł. Jeśli zawalczycie o te 20 minut (może
być 16, 12) w ciągu każdego dnia to zauważycie
co się dzieje.

Potem ks. Michał Anderko przybliżył nam
sylwetkę pierwszego biskupa katowickiego –
Augusta Hlonda. Było to dla mnie tak ciekawe,
że poprosiłem naszego Rekolekcjonistę o przy-
ślanie tego tekstu do publikacji w „Dlatego”. Po-
tem ks. Michał Anderko zacytował słowa Bene-
dykta XVI: „Pozwól Bogu podjąć inicjatywę
w twoim życiu” i zakończył konferencję zda-
niem: życzę wam w zainwestowanie codziennie
w Słowo Boże.

Komunia Święta pod dwiema postaciami (SW).

O 11.15 rozpoczęła się Msza Święta. Homilię
wygłosił ks. Jerzy Wilk. Nawiązał do Ewangelii
o zarządcy. Zwrócił uwagę na to, że słowa „nie
mam czasu” będą prawdą, gdy będziemy umie-
rać. Mamy dar powołania małżeńskiego, ... jak
zarządzam tym darem? Czy każdy z nas zarzą-
dza darem wiary? Cierpienie przyjdzie samo –
poszuka nas, ważną rzeczą jest, aby go nie trwo-
nić. Myśl druga była związana ze słowami: „kto
w małych rzeczach jest wiernym...”. Zakończył
homilię zdaniem: „wierność Bogu w rzeczach
małych jest zawsze czymś wielkim”.

Wezwania do modlitwy wiernych wypowiadali
spontanicznie uczestnicy Eucharystii: za Kościół
Święty..., za papieża Leona XIV..., za wszyst-
kie małżeństwa i rodziny..., za dzieci i mło-
dzież..., za wszystkich chorych, samotnych..., w
intencjach ludzi, którzy nas prosili..., o upra-
gniony pokój dla całego świata..., o powołania
kapłańskie i zakonne, za wszystkich rządzących i
zarządzających..., o łaskę uzdrowienia... Ko-
munia Święta była udzielana pod dwiema posta-
ciami. W ramach ogłoszeń wysłuchaliśmy: 1)

Zaproszenia ks. bpa Marka Szkudło do modlitwy za ks. bpa Andrzeja Przybylskiego i udziału w ingresie w sobotę 4 października 2025 r. w katowickiej katedrze. 2) Podziękowania ks. dr. hab. Jerzego Wilka za nasz przyjazd, za troskę o liturgię, czytania, dobór pieśni, nabożeństwo w czasie adoracji i rozważania różańcowe. Imiennie – dla pana Antoniego Winiarskiego z KIK-u i dla pani Jolanty Szymura ze Wspólnoty Dorosłych z Paniówek. 3) Zaproszenia do udziału w rekolekcjach jubileuszowych w Kokoszycach w ostatnich dniach października.

Antoni Winiarski w imieniu dwóch grup złożył podziękowania Rekolekcyjonistom i potem dziękowała przedstawicielka Wspólnoty Dorosłych z Paniówek.

Słuchamy podziękowań naszym Rekolekcyjonistom (SW).

Po błogosławieństwie końcowym odmówiliśmy Pod Twoją obronę, Modlitwę do św. Michała Archanioła i zaśpiewaliśmy pieśń „Cześć Maryi”. Udaliśmy się na obiad, a ks. Michał Anderko pomodlił się słowami: „Dla Boga jedź”. Po obiedzie zrobiliśmy sobie wspólne zdjęcie i rozjechali się do domów.

Z ks. dr. hab. Jerzym Wilkiem (AW).

*Tekst Stanisław Waluś,
Zdjęcia ks. Michał Anderko,
Stanisław Waluś i Antoni Winiarski*

Opracowania Jana Mikosa

Jan Mikos jest członkiem KIK w Katowicach od kwietnia 1989 roku, nr deklaracji członkowskiej 1779. W latach 2014-2019 był przewodniczącym sekcji Tysiąclecie Dolne, członkiem Zarządu KIK w Katowicach w latach 1997–2015. W zarządzie KIK w Katowicach pełnił funkcje: w latach 1997-2000 – członka Komisji Rewizyjnej, w latach 2000-2003 – wiceprezesa KIK w Katowicach, w latach 2003-2012 – skarbnika KIK w Katowicach.

Dla sekcji napisał dwa opracowania. Jedno na Jubileusz 35 lat sekcji na Dolnym Tysiącleciu Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach liczące 85 stron formatu A4, drugie na 40 lat działalności sekcji liczące 837 stron formatu A4. Wydanie ostatniego opracowania z 2023 r. liczy 613 stron.

Z inicjatywy Sekcji KIK w Katowicach założony został przy parafii „Mieszany Chór Dei Patris”. Jan Mikos był jego współzałożycielem, pełniąc funkcję zastępcy Prezesa przez 5 lat i Prezesa przez 10 lat. Opracował dla Chóru: logo, foldery, odznaki, grafikę pism firmowych, plakaty informacyjne, sztandar, książkę – 15 lat działalności kulturalnej chóru „Dei Patris” – 123 strony formatu A4. Napisał cztery artykuły do „Śpiewaka Śląskiego” i trzy artykuły do „Życia Muzycznego”. Doprowadził do nagrań przez chór „Dei Patris” kaset i płyt: „Kolędy”, Pieśni Różne”, „Pieśni Postne”. W okresie przewodnictwa chórowi, chór dał 422 koncerty w Polsce i za granicą. Najważniejsze to koncert na Placu Świętego Piotra w Rzymie z audiencją u Papieża Jana Pawła II, udział w Światowym Festiwalu muzyki amatorskiej w La Valetta na Malcie, koncert na schodach Kurii Metropolitarnej poświęcony uczczeniu 70 lat diecezji katowickiej i 10-lecia sakry biskupiej arcybiskupa Damiana Zimonia. W Licheniu koncert poświęcenia kamienia węgielnego pod nową bazylikę Matki Bożej Bolesnej, koncerty w Filharmonii Śląskiej.

W książce ks. Pawła Furczyka – „Wspomnienia o ks. Jerzym Strzyżu proboszczu parafii w Katowicach Dąb” – Wydawnictwo Gość Niedzielny, umieszczono rozdział: „Wspomnienia Jana Mikosa o ks. Jerzym Strzyżu”. W książce ks. Pawła Furczyka „Zdażyłem przed zmierzchem” – wydawnictwo Oficyna Drukarska w Pszczynie, 2012 r. – umieszczono rozdział Jana Mikosa – „Moje wspomnienia o budowie kościoła na Dolnym Tysiącleciu”. W książce „Muzyka religijna między epokami i kulturami” Tom III, napisanej pod redakcją Krystyny Turek i Bogumiły Miki umiesz-

czono rozdział Jana Mikosa „Chór Mieszany Dei Patris – 15 lat działalności kulturalnej (1991 – 2006). Informacja ogólna”. Rozdział zaczyna się od str. 134. Książka została wydana w 2012 r. przez Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.

Opracował i wydał Modlitewnik „Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu” – ostatnie VI wydanie z 2020 roku – 608 stron.

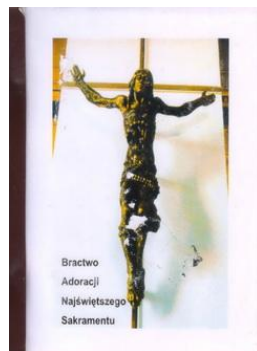
Pisał artykuły do biuletynu KIK w Katowicach „Dłatego”. Wydrukowano 42 artykuły. Pisał artykuły do gazetki parafialnej „Być bliżej”. Wydrukowano ich 21. Pisał do Tygodnika Śląsko-Dąbrowskiego „NSZZ Solidarność” udzielając wywiadów. Pełniąc funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Sekretariatu Górnictwa i Energetyki pisał artykuły samodzielne i udzielał wywiadów w „Gazety Górniczej”. Napisał pięć artykułów do „Naszego Dziennika” i trzy artykuły do „Dziennika Zachodniego”. Pisał listy do Sejmu, Senatu, prezydenta Dudy, premiera Jarosława Kaczyńskiego, Telewizji Polskiej, do rzecznika praw obywatelskich, do prezydenta Warszawy Gronkiewicz-Waltz. Udzielał wywiadu na żywo wraz z przyjmowaniem telefonów od słuchaczy w Radiu „Arka” i w Radiu „Piekary Śląskie”. Pełniąc funkcję radnego w Radzie Parafialnej przez 10 lat za proboszcza Pawła Furczyka, w czasie kiedy był prezesem Chóru, opracował przywitania Biskupa i witał Biskupa w czasie duszpasterskiej wizyty w Radzie Parafialnej. Wszystkie artykuły i publikacje udostępniał bez żadnej gratyfikacji finansowej. Robił to z radością i dumą, że może przysłużyć się innym.

W ramach sekcji KIK na Dolnym Tysiącleciu zorganizował 441 pielgrzymek do 815 miejsc kultu religijnego. W tym 37 do różnych państw świata. Najbardziej zapamiętane to Meksyk, Chiny, Rosja, USA, Ukraina, Białoruś, Gruzja, Armenia, Włochy, Skandynawia, Grecja, Turcja, Portugalia, Hiszpania, Bośnia i Hercegowina – Medjugorie, Francja – La Salette, Lourdes, Paryż.

Opracował 60 tomów wspomnień – tytułując je jako Kronika Rodzinna – „Aby ocalić od zapomnienia”. Tomy te wydane są w jednym egzemplarzu na formacie A4, udokumentowane zdjęciami i innymi dokumentami. Tomy zawierają od 300 do ponad 800 stron druku, dokumenty i zdjęcia. Sześćdziesiąty tom został poświęcony czterdziestu latom działalności sekcji KIK w Katowicach – na Dolnym Tysiącleciu.

Niżej prezentuję kilka opracowań, w tym ostatnie.

Jan Mikos: Modlitewnik. Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu, Katowice 2015

Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu. Str. I okł.

Bractwo Adoracji
JEZUSA
EUCHARYSTYCZNEGO
w Najświętszym Sakramencie Ołtarza przy parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych

w Katowicach. Opracowanie i wydanie modlitewnika za zezwoleniem Proboszcza parafii ks. kanonika Pawła Furczyka. Uzupełnienie modlitewnika i wznowienie wydania za zgodą ks. Józefa Włoska proboszcza parafii i ks. Marka Norasa opiekuna Bractwa Adoracji Najświętszego Sakramentu. Wydanie V uzupełnione wrzesień 2015. Str. 2.

Spis treści

VENI CREATOR 4

Obietnice Zbawiciela dla czcicieli Najświętszego Sakramentu Ołtarza 14

Rozdział I GODZINA ADORACJI
NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU 17

Rozdział II KATECHIZM SKRÓCONY 53

Rozdział III PRZYGOTOWANIE DO
SAKRAMENTU POKUTY 77

Rozdział IV ODPUSTY 119

Rozdział V MODLITWY I LITANIE DO
PANA JEZUSA 133

Rozdział VI MODLITWY DO BOGA OJCA 309

Rozdział VII MODLITWY DO MARYI
PANNY KRÓLOWEJ NIEBA I ZIEMI 373

Rozdział VIII MODLITWY W RÓŻNEJ
POTRZEBIE 495

Rozdział IX INNE OBRZĘDY
LITURGICZNE 599

Modlitewnik liczy 608 stron. Skład techniczny i przygotowanie do druku Jan Świtkowski.

Jan Mikos: Czterdzieści lat Sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach na Dolnym Tysiącleciu, Katowice 2023

Jan Mikos. Czterdzieści lat Sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach na Dolnym Tysiącleciu. Dla potomnych, aby ocalić od zapomnienia. Sekcja Społeczno-Kulturalna przy parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Katowicach Dolne Tysiąc-

lecie. KATOWICE 2023. Str. I okładki.
Nakład: 50 egzemplarzy. Projekt okładki: Jan Mikos.
Korekta całości książki: Wiesława Bulandra. Str. 1.

Spis treści (omówienie)

Część pierwsza – strony od 5 do 297

Autor w 14 punktach przedstawił powstanie parafii, działalność Sekcji, kalendarium spotkań od 1986 do 2023 roku, pracę kulturalno-oświatową, publikacje Sekcji, ostatnie pożegnanie ojca świętego Jana Pawła II, przemyslenia autora w ważnych sprawach, Chór Mieszany „Dei Patris”, Krąg Biblijny, Modlitewnik, ruch pielgrzymkowy, głos członków Sekcji w sprawach społecznych, aktywność Sekcji i jej członków w życiu społecznym i politycznym RP, nauka społeczna Kościoła, album zdjęciowy, jubileusze Sekcji.

Część druga – strony od 298 do 482

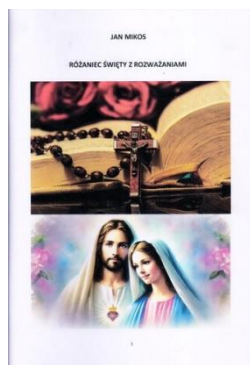
15 lat działalności kulturalnej Mieszanego Chóru Dei Patris przy Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Katowicach na Dolnym Tysiącleciu.

Część trzecia – strony od 482 do 613.

Refleksje autora publikacji, biografia, działalność społeczna.

Koniec strony 613: (...) Kończąc publikację książkową, dziękuję Bogu za otrzymane dary i wszystkim osobom, z którymi miałem styczność w swoim życiu: rodzinnym, zawodowym, (...) Wszystkich przepraszam za doznaną jakąkolwiek przykrość z mojego powodu i proszę o przebaczenie. Ja też z serca wszystkim przebaczam, którzy wobec mnie zawinili.

Jan Mikos: Różaniec Święty z rozważaniami, Katowice 2024

JAN MIKOS. RÓŻANIEC ŚWIĘTY Z ROZWAŻANIAM I. OPRACOWANY NA PODSTAWIE PISMA ŚWIĘTEGO, OBJAWIEŃ MARI OD JEZUSA Z AGREDY, OBJAWIEŃ ŚW. KATARZYNY EM-MERICH I ŚW. LUDWIKA MARIA GRIGNION DE MONFORT. Dla Bractwa

Różańcowego przy Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Katowicach. Nakład 200 egzemplarzy. Str. 3.

Broszura liczy 96 stron. Obejmuje cztery części Różańca Świętego, po rozważaniu każdej tajemnicy autor podał 10 zdań do recytacji przed każdym Zdrowaś Maryjo.

Jan Mikos: Uwielbienie Boga modlitwą Psalmami, Katowice 2025

UWIELBIENIE BOGA
MODLITWĄ
PSALMAMI.

KATOWICE 2025. Str. 1.

Opracował Jan Mikos na podstawie Pisma Świętego Starego Testamentu. Nakład 200 egzemplarzy. Do użytku wewnętrznego dla osób „Uwielbiających Boga Stwórcę przez Jezusa w Najświętszym Sakramencie Ołtarza”. Do modlitwy indywidualnej. Str. 2.

Po wstępie na str. 3 autor podaje fragmenty każdego z 150 Psalmów. Broszura liczy 56 stron.

Jan Mikos: Wynagrodzenie Maryi za zniewagi w pierwszą sobotę miesiąca, Katowice 2025

WYNAGRODZENIE
MARYI ZA
ZNIEWAGI
W PIERWSZĄ
SOBOTĘ MIESIĄCA.
Str. 1

Opracował do modlitw prywatnych Jan Mikos na podstawie Biblii Tysiąclecia i objawień

Matki Bożej w Fatimie jako pomoc dla wynagradzających Matce Bożej w pierwsze soboty miesiąca za zniewagi bluźniercze przez osoby niewdzięczne Matce Bożej. Str. 2.

Autor w broszurze liczącej 20 stron podał warunki nabożeństwa Pierwszych Sobót Miesiąca, pięć rodzajów zniewag i bluźnierstw przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi (1. Bluźnierstwo przeciwko Niepokalanemu Poczęciu, 2. Bluźnierstwo przeciw Dziewictwu Matki Bożej, 3. Bluźnierstwo przeciw Jej Boskiemu Macierzyństwu, przy równoczesnym sprzeciwie uznania Jej za Matkę rodzaju ludzkiego. 4. Czyny tych, którzy usiłują publicznie wpoić w serce dzieci obojętność, pogardę, a nawet nienawiść do tej Matki Niepokalanej. 5. Czyny tych, którzy profanują wizerunki Najświętszej Panny.), rozważania do 20 tajemnic różańcowych, Litanię do Najświętszej Maryi Panny i akty strzeliste.

Opracował Stanisław Waluś

XLI Dni Kultury Chrześcijańskiej

100-lecie Archidiecezji Katowickiej

Program

6 listopada 2025 r. godz. 11.00

Modlitwa międzyreligijna przy obelisku upamiętniającym zmarłych, spoczywających do dziś, Założycieli Katowic i innych zasłużonych dla miasta Obywateli

Obelisk na terenie zlikwidowanego po drugiej wojnie światowej cmentarza ewangelickiego przy ulicy Damrota w Katowicach

9 listopada 2025 r. godz. 19.00

Koncert organowy w ramach Festiwalu „Muzyka organowa w katedrze”

Archikatedra pw. Chrystusa Króla w Katowicach, ulica Powstańców

11 listopada 2025 r. godz. 8.30

Uroczysta Msza św. z okazji Święta Niepodległości

Wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych

Oprawa muzyczna – pedagogy Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach

Kościół parafialny pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Katowice, ul. Radockiego 251 (osiedle Odrodzenia)

13 listopada 2025 r. godz. 18.00

Dr Antoni Winiarski – „Zaolziański epizod Diecezji Katowickiej” – wykład z przeżroczami

Dom Parafialny oo. Oblatów – sala na paterze, Katowice Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów M.N. 12

15 listopada 2025 r. godz. 10.00

O niezbędności pojednania – Konferencja w 60. rocznicę listu biskupów polskich do biskupów niemieckich

Sala Sejmu Śląskiego w Urzędzie Wojewódzkim, Katowice plac Sejmu Śląskiego

Współorganizatorzy: Senacka Grupa Polsko-Niemiecka, Marszałek Województwa Śląskiego, Centrum Historii Zajezdnia we Wrocławiu, Stowarzyszenie Promowania Myślenia Obywatelskiego w Warszawie, Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach oraz Związek Górnośląski

19 listopada 2025 r.

Koncert uczniów i pedagogów dla uczczenia św. Cecylii

Godz. 17.30 – koncert. Godz. 18.30 – uroczysta Msza św.

Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Katowicach, Katowice plac ks. Emila Szramka

23 listopada 2025 r. godz. 16.00

100-lecie Archidiecezji Katowickiej – Międzypokoleniowa sztafeta wiary – ks. dr Andrzej Suchoń, ks. dr Stanisław Puchała, ks. Michał Anderko

Panteon Górnośląski w Katowicach. Katowice, ul. Plebiscytowa 49A (podziemia Katedry Chrystusa Króla)

Oprawa artystyczna – prof. Julian Gembalski oraz pedagogy Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach

26 listopada 2025 r. godz. 18.30

Dr Antoni Winiarski – „Wpływ przemian społecznych lat 80. XX wieku na zaangażowanie katolików świeckich w archidiecezji katowickiej” – wykład z przeżroczami

Dom katechetyczny parafii św. Anny w Katowicach-Janowie, Katowice-Janów, plac Wyzwolenia 21

Andrzej Dawidowski

Medale z okazji 45 rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

24 września 2025 r., na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyły się uroczystości z okazji 45-lecia NSZZ „Solidarność”. Na spotkaniu obecni byli m.in. Rektor Politechniki Śląskiej Jego Magnificencja prof. dr hab. inż. Marek Pawełczyk, Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ Solidarność Piotr Duda, Lesław Ordon, przewodniczący Regionalnego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” w Katowicach oraz Andrzej Staniek, przewodniczący Regionalnej Sekcji Nauki.

Członkowie Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach: mgr inż. Henryk Jakubiec, dr inż. Wojciech Pillich, dr hab. inż. Stanisław Waluś i dr Antoni Winiarski, byli wśród osób uhonorowanych pamiątkowymi **Medalami z okazji 45 rocznicy NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”**.

Medale wręczała dr inż. Joanna Lisok, przewodnicząca Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Politechniki Śląskiej.

Wśród uhonorowanych medalem był dr inż. Wojciech Pillich, pierwszy z prawej strony.

Tekst i zdjęcia: Antoni Winiarski

Charles James Kirk

ur. 14 października 1993 r. w Arlington Heights, Illinois, zastrzelony 10 września 2025 r. na Uniwersytecie Utah Valley w Orem, Utah.

Charlie Kirk swoim działaniem chciał uchronić amerykańską młodzież przed zgubnym wpływem lewicowej antychrześcijańskiej ideologii. Jednym z tragicznych przejawów tej antychrześcijańskiej ideologii były morderstwa dokonane przy użyciu broni palnej w amerykańskich i kanadyjskich szkołach. Charlie zdawał sobie sprawę z tego, że źródłem tych nieszczęść jest odejście od wiary w Boga. Dlatego przeciwstawiał się propagowaniu lewicowej ateistycznej ideologii na uczelniach.

Protestował przeciw mordowaniu nienarodzonych dzieci (tzw. aborcji), czym psuł biznes przemysłowi aborcyjnemu. Był patriotą.

W 2012 r. współzałożył organizację pozarządową TURNING POINT USA (Punkt Zwrotny USA), adresowaną do uczniów szkół średnich i studentów. Celem TPUSA jest edukowanie młodych ludzi w zakresie znaczenia ograniczonej władzy rządowej, wolnego rynku i wolności.

TPUSA jest obecny w ponad 3500 kampusach uniwersyteckich i licealnych. Młodzi ludzie są zachęceni do pełnienia roli liderów w swoich społecznościach oraz edukowania innych w zakresie amerykańskich ideałów w zabawny i przekonujący sposób. Organizacja stała się popularną wśród ludzi podobnie myślących, co ułatwiło jej zdobywanie funduszy na działalność. W okresie od lipca 2016 do czerwca 2017, organizacja zebrała ponad 8,2 mln USD. Kirk był dyrektorem generalnym TPUSA.

Charlie Kirk jeździł po USA spotykając się z młodymi ludźmi na kampusach uniwersyteckich i w innych miejscach. Pewnego razu, ktoś podczas spotkania na Uniwersytecie Stanowym Boise w stanie Idaho, podszedł do mikrofonu i wyzwał Kirka do walki na pięści, ale Charlie nie dał się sprowokować.

Kirk doświadczył wiele ataków w mediach, gdzie przedstawiano go kłamliwie, obrzucając go podłymi epitetami. Ta nienawiść zaowocowała 10 września, gdy 22-latek pociągnął za spust karabinu powtarzalnego Mauser M 98.

Charlie osierocił dwoje dzieci w wieku 3 lat i jednego roku. Jego żona Erika (ur. 1988 r.), z domu Frantzve, została wdową. Wychowała się w rodzinie katolickiej. Erika w 2012 r. zdobyła tytuł Miss Arizona. Erika i Charlie pobrali się w 2021 r.

Charlie Kirk był protestantem, chrześcijaninem wyznania ewangelicznego. Należał do Wspólnoty Chrześcijańskiej „Golgota”. Wielokrotnie dawał świadectwo swojej wiary. W maju 2019 r. Liberty University uhonorował Kirka tytułem doktora honoris causa nauk humanistycznych. Od października 2020 r. prowadził radiowy program *The Charlie Kirk Show*. Jego trasa z odczytami przed wyborami prezydenckimi w 2024 r. miała ponad 2 miliardy wyświetleń w mediach społecznościowych i przyczyniła się do wyboru Donalda Trumpa na prezydenta.

Po jego zabójstwie, prezydent USA, wiceprezydent, politycy w USA i zagranicą oraz ludzie z całego świata złożyli mnóstwo kondolencji.

Ja utrzymywałem kontakt z panem Kirkiem od 2023 r., dlatego również złożyłem kondolencje i otrzymałem podziękowania (tłumaczenie z jęz. angielskiego):

Antoni,

Z ciężkim sercem potwierdzamy, że Charles James Kirk został zamordowany strzałem z broni palnej, który miał miejsce podczas kampusowej trasy Turning Point USA „The American Comeback Tour” na Uniwersytecie Utah Valley 10 września 2025 roku.

Niech zostanie przyjęty w miłosierne ramiona naszego kochającego Zbawiciela, który cierpiał i umarł za Charliego.

Prosimy wszystkich, aby modlili się za jego rodzinę i bliskich.

Rodzina Turning Point USA

A jego żona Eryka Kirk napisała:

Antoni,

Chcę ci podziękować za to, że kochasz mojego męża.

Za to, że byłeś z nami w najgorszych dniach naszego życia. Za modlitwę. Za żalobę. Za pamięć. Ale teraz potrzebuję, żebyś uważnie mnie posłuchał...

Bo ci, którzy odebrali życie Charliemu? Oni NIE mają pojęcia, co zrobili.

Nie próbowali tylko uciszyć człowieka...

Próbowali uciszyć jego przesłanie – przesłanie patriotyzmu, wiary i miłosiernej miłości Boga.

Zamiast tego, rozpalili coś jeszcze większego.

Jeśli wcześniej myśleli, że misja mojego męża była potężna... Nie mają pojęcia, co właśnie WYZWOLILI.

Nie tylko w tym kraju... Ale we mnie.

Nie mają pojęcia, jaki ogień rozpalili w tej żonie.

A do tych, którzy słuchają w całej Ameryce...

Powiedzmy to jasno: ruch, który zbudował mój mąż, nie zginie.

Nie pozwolę, żeby to się stało.

I wiem, że my wszyscy też nie pozwolimy, żeby to się stało.

Misja Charliego będzie rosła: Silniejsza. Odważniejsza. Głośniejsza. Większa niż kiedykolwiek.

Wypowiedziałam te słowa publicznie, prosto z serca – zaledwie dwa dni po tym, jak straciłam miłość mojego życia.

Chcę, żebyście obejrzeeli. Chcę, żebyście usłyszeli, co Charlie dla mnie znaczył. I chcę, żebyście usłyszeli, co będzie dalej:

Obejrzyjcie moje przemówienie

Charlie poświęcił wszystko dla tego kraju. I nigdy nie przestanę mówić o jego imieniu.

Nie pozwolimy, aby światło, które zapalił, zgasło. Nie teraz. Nigdy.

Dla Charliego,

Podpis Eriki Kirk

PS Charlie zawsze powtarzał: „Nigdy się nie poddawaj”.

Zbudował coś większego niż on sam – i teraz musimy to kontynuować.

Jeśli wierzysz w to, co reprezentował... jeśli nie pozwolisz, by wizja Charliego umarła...

Oddaj hołd Charliemu

Antoni Winiarski

Kard. Duka odprawił Mszę za Kirka: bez tych wartości zginiemy

Podkreślił, że jego zabójstwo wiele nam mówi o naszej sytuacji społecznej, w której na każdym kroku spotykamy się z nienawiścią, brakiem szacunku i nietolerancją.

To nie są wartości muzealne

„Myślę, że są to fakty, które będą nam nieustannie uświadamiać, że walka Kirka o wartości takie jak rodzina, ród, ojczyzna i dziecko oraz ochrona jego życia nie są wartościami przeznaczonymi dla konserwatora zabytków czy muzeum. Są to wartości, którymi musimy żyć. Jeśli je porzucimy, zginiemy” – powiedział czeski kardynał.

Tłumy na liturgii

Mszę za Kirka, a także za jego najbliższych odprawił w kościele Matki Bożej przed Tynem. To główna i jedna z największych świątyń na Starym Mieście w Pradze. Nie zdołała ona pomieścić wszystkich, którzy chcieli wziąć udział w liturgii. Do kościoła wtargnęło kilku lewicowych działaczy, którzy chcieli zakłócić Eucharystię.

Trzymał się Biblii i bronił cywilizacji

W homilii kard. Duka zastrzegł, że Msza za Kirka nie jest liturgią kanonizacyjną. Przyznał, że aż do zamachu na jego życie nie znał tego amerykańskiego działacza. Przypominał, że ten człowiek miał swoją historię. Odnalazł własną drogę w życiu. Trzymał się Biblii. Starał się poznać i zrozumieć, dokąd zmierzamy, dokąd zmierza nasza cywilizacja i stawał w jej obronie.

Prawdy nie da się narzucić

Czeski Prymas senior ukazał Charliego Kirka jako człowieka, który dążył do mądrości. „Mądrość polega na tym, że szukam prawdy, cenię prawdę i jestem również świadomy, że prawdy nie można narzucić przez ucisk, totalitaryzm lub broń”.

Krzysztof Bronk – Watykan

https://www.vaticannews.va/pl/kosciol/news/2025-09/kard-duka-odprawil-msze-za-kirka-bez-tych-wartosci-zginie-my.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

Biuletyn Radia Watykańskiego 17 IX 2025

Podał Stanisław Waluś

Wykład prof. Andrzeja Nowaka w Bundestagu

Prof. Andrzej Nowak został zaproszony do Bundestagu przez partię AfD z okazji ekspozycji wystawy w Domu Polsko-Niemieckim w Berlinie (Deutsch-Polnisches Haus).

Wykład prof. Andrzeja Nowaka w Bundestagu: <https://www.youtube.com/watch?v=aqYyG4zthT0>

Obszerne omówienie wykładu z obszernymi cytatami: <https://pch24.pl/profesor-nowak-w-mocnym-wystapieniu-przypomnial-niemcom-zbrodnie-ich-przodkow-na-polakach/>

Spisany wykład prof. Andrzeja Nowaka. Soft power w praktyce; Szkic ze spotkania prof. Andrzeja Nowaka z posłami AfD:

<https://berlinskitygiel.pl/opinie/soft-power-w-praktyce-szybki-szkic-ze-spotkania-prof-andrzeja-nowaka-z-poslami-afd/>

Dobry komentarz Klubu Jagiellońskiego: <https://klubjagiellonski.pl/2025/10/10/berlin-prof-nowak-i-afd-dlaczego-sikorski-i-wyborcza-wola-fantazje-od-polskiej-racji-stanu/>

Podał Antoni Winiarski

XXIII Sympozjum Tarnogórskie Światło wiary i światło rozumu

**W 750. rocznicę śmierci
św. Tomasza z Akwinu**

Pod redakcją Stanisława Kowolika
Tarnowskie Góry 2024

Spis treści

List Nuncjusza Apostolskiego w Polsce 3
List Prezydenta RP 5
Stanisław Kowolik: Wprowadzenie 7
Bp Jan Kopiec: Aktualność dzieła św. Tomasza z Akwinu 15
Tomasz G. Grosse: Unijne superpaństwo a suwerenność Polski 19
Michał Zembrzyski: Realizm tomistyczny w świetle wiary i rozumu 23
Grzegorz Kucharczyk: Gdy gaśnie wiara i słabnie rozum. Nihilizm, który rodzi przemoc 39
Artur Bartoszewicz: Skutki ideologii Europejskiego Zielonego Ładu w polityce społeczno-gospodarczej 57
Paweł Kęska: Prawda w nauczaniu bł. ks. Jerzego Popiełuszki 71
Ks. Robert Skrzypczak: Personalizm Karola Wojtyły na tle współczesnej myśli polskiej 79

Artur Andrzejuk: Realizm tomistyczny a postmodernizm współczesnej kultury 97

Ks. Tadeusz Guz: Rozumienie człowieka jako mędrca w „Sumie przeciwko poganom” św. Tomasza z Akwinu 105

Paweł Skrzydlewski: Wiara jako droga poznania prawdy i czynnik formacji sumienia człowieka: nauka św. Tomasza z Akwinu i związana z nim tradycja intelektualna 113

Ks. Jerzy Szymik: Logos i ratio. J. Ratzinger/Benedykta XVI opowieść o Bogu, który obdarza łaską rozumu i łaską wiary 135

Zbigniew Pańpuch: Światło rozumu i światło wiary 147

Wojciech Golonka: Autorytet św. Tomasza z Akwinu 153

Paweł Lisicki: Konieczna prawda o Wołyniu 159

Grzegorz Górny: Wiara chrześcijan, wiara ateistów 169

Witold Gadowski: Tusk i Marcuse 175; Sztuka dobra i zła 177; Polska to wspaniała normalność 179

O autorach 181

Opracował Stanisław Waluś

XXIV Sympozjum Tarnogórskie 25 października 2025 roku Rok Święty: ku radości istnienia!

Program

8.30 Msza św. w intencji Ojczyzny w kościele św. Apostołów Piotra i Pawła (oprawa muzyczna: Chór Męski im. Feliksa Nowowiejskiego z Rept Śląskich)

Prowadzenie obrad: prof. Zbigniew **Pańpuch**
Tarnowskie Centrum Kultury

10.00 Wprowadzenie – Stanisław **Kowolik**

10.30 Red. Paweł **Licicki** – Od rozpaczli nieistnienia do radości stworzenia

11.15 Prof. Adam **Wielomski** – U progu nowego porządku świata

12.00 Przerwa

12.15 Prof. Grzegorz **Kucharczyk** – Radość z bycia lennikiem Korony Polskiej. W 500-lecie hołdu pruskiego

13.00 Prof. Ewa **Borkowska** – „Nadzieja jemu znana, a niedostępna mnie” – konserwatyzm Sir Rogera Scrutona w świecie desakralizacji

13.45 Przerwa

14.00 Ks. prof. Robert **Skrzypczak** – Kim jest człowiek, że o nim pamiętasz?

14.45 Dyskusja, podsumowanie i zakończenie sympozjum

Dom dziecka w Tarnopolu

W niedzielę 7 września 2025 r. w kościele pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i Świętego Walentego w Bielsku-Białej po każdej Mszy św. odbyły się krótkie koncerty dane przez dziewczyny z personelu Domu Dziecka w Tarnopolu. Dziewczyny śpiewały też podczas Mszy św. (również podczas Mszy św. w sobotę 6 września i wtedy zrobiłem zdjęcie).

Dom ten jest domem dla dzieci – ofiar napaści Rosji na Ukrainę.

Młody mężczyzna z Ukrainy przed koncertem podziękował Narodowi Polskiemu za okazywaną pomoc i powiedział o potrzebach tego Domu dziecka.

Wychodząc z kościoła zauważyłem stolik z pamiątkami i koszyczek na ofiarę. Złożyłem ofiarę pieniężną i zabrałem płytkę z nagraniami oraz małą piszczałkę dla wnuka. W domu opowiedziałem Wojtusowi, skąd mam tę piszczałkę.

Do adopcji

Rosyjskie władze okupowanego regionu ługańskiego na Ukrainie stworzyły katalog online ukraińskich dzieci, oferując je do przymusowych adopcji – ogłosiła organizacja pozarządowa Save Ukraine.

W bazie danych znajduje się 294 dzieci uporządkowanych według wieku, koloru oczu i włosów. – Dowiedzieliśmy się o tym z prasy i głęboko to wstrząsnęło wszystkimi. Trudno żyć z myślą, że ktoś może zabrać dzieci i może je sprzedać, jakby były przedmiotami – skomentował grekokatolicki biskup egzarchatu donieckiego Maksym Riabucha. (...)

i, Idziemy, nr 34 (1029), 24 III 2025, s. 8

Zdjęcie i opracowanie Stanisław Waluś

Dojna krowa

Odnoszę wrażenie, że obecne władze Ministerstwa Klimatu i Środowiska traktują Lasy Państwowe jak dojną krowę albo kurę znoszącą na zawołanie złote jajka w dowolnych ilościach, żeby finansować wszystkie, najbardziej nawet poronione, pomysły kierownictwa tego resortu. Ostatnio wpadło ono na pomysł stworzenia kolejnego parku narodowego w dolinie dolnej Odry. Pomiędzy brak uzasadnienia merytorycznego, gdyż nie przeprowadzono żadnej inwentaryzacji, która pozwoliłaby ocenić zasadność tej inicjatywy. Skąd ministerstwo zamierza wziąć na to pieniądze skoro istniejące już parki narodowe są w katastrofalnej sytuacji finansowej a stan budżetu jaki jest wszyscy wiemy. Otóż pieniądze można przecież wydusić z Lasów Państwowych. To praktyka stosowana z lubością przez ministerstwo. Nie dość, że jest to praktyka całkiem bezprawna bo ustawa o lasach nie przewiduje takiego wykorzystania środków tej instytucji, to jest to prosty pomysł na zagłodzenie tej „dojnej krowy”. Ministerstwo stara się bowiem jednocześnie maksymalnie ograniczyć pozyskanie drewna, które jest jedynym źródłem dochodów firmy.

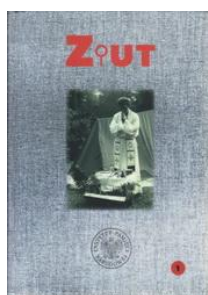
Ktoś powie, że bogate Lasy Państwowe mogłyby nieco dołożyć się do finansowania ochrony przyrody. Otóż mało kto zdaje sobie sprawę, że żadna inna instytucja w kraju nie łoży więcej na ten cel. Nie udało mi się wyodrębnić czystej sumy środków jaką budżet państwa przeznacza na ochronę przyrody, ale dla całego działu Gospodarka Komunalna i Ochrona Środowiska jest to nieco ponad 2 miliardy złotych. Nie trudno się domyślić, że ochrona przyrody otrzymuje tylko znikomą część tej kwoty. Tymczasem Lasy Państwowe wydają na ten cel, według szacunków, około miliarda, tyle bowiem wynosi nadwyżka kosztów związana z prowadzeniem zrównoważonej gospodarki leśnej opartej na podstawach naturalnych w porównaniu z kosztami zwykłej eksploatacji lasu. Taki sposób gospodarowania profesor Andrzej Grzywacz, były Główny Konserwator Przyrody, zaproponował uznać za jedną z instytucjonalnych form ochrony przyrody. Dla nieorientowanych wyjaśniam, że ten sposób gospodarowania zapewnia że chronione są rzadkie gatunki i ich siedliska, nie maleje bioróżnorodność, zachowane są wszystkie funkcje lasu, zwłaszcza środowiskotwórcze i społeczne. Potwierdzają to międzynarodowe certyfikaty.

Niestety, zakusy ministerstwa opieranego przez pseudoekologów wyznających zasadę, że jeśli rzeczywistość nie pasuje do ideologii to tym

gorzej dla rzeczywistości, rodzą uzasadnione obawy, że polski model leśnictwa zapewniający korzyści zarówno przyrodzie jak i gospodarce, zostanie zniszczony. Na razie na jego straży stoi ustawa o lasach której, jak ufam, prezydent Nawrocki nie pozwoli znowelizować w kierunku niekorzystnym dla lasów. Jednakże mamy w Polsce do czynienia z „demokracją walczącą” która prymat ustaw nad aktami niższego rzędu chętnie zastępuje działaniami typu uchwała i pała, więc w kwestii przyszłości naszej przyrody jestem umiarkowanym optymistą.

14.10.2025 Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com

Warto przeczytać

Ziut

Tom pierwszy
Zapiski, listy, artykuły
i homilie ks. Józefa Dancha
Wstęp i opracowanie
Łucja Marek

Instytut Pamięci Narodowej Komisja Ścigania
Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
Kraków-Katowice-Warszawa 2025

Spis treści

Wstęp 9
Nota edytorska 41
Zapiski ks. Józefa Dancha (1962, 1964, 1970-1982) 45
Listy do siostry Wandy Waclaw i jej rodziny (1979-1982) 313
Słowo drukowane (1975-1978) 435
Wykaz skrótów 497
Bibliografia 501
Indeks osób 531
Indeks geograficzny 547
Indeks rzeczowy 557

Z przedniego skrzydełka obwoluty:
JÓZEF DANCH (1945-1982)
„nieprzeciętna osobowość o dużej sile oddziaływania”. Wrażliwy, mądry i skromny kapłan diecezji katowickiej, oddany pracy z młodzieżą akademicką i inteligencją katolicką, niezaniebujący własnego rozwoju intelektualnego i swojej formacji duchowej. Pozostawił głęboki ślad w życiu wychowanków. Był dla nich drogowskazem.

Opracował Stanisław Waluś

Nie zabijaj. Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Uchylenie drzwi zabijaniu

Izba Gmin w Wielkiej Brytanii przyjęła nowe prawo legalizujące eutanazję. Brytyjscy biskupi ostrzegają, że to uprzedmiotawianie ludzi i uchylenie drzwi złu.

Nowe śmiercionośne prawo przed wejściem w życie wymaga jeszcze przyjęcia przez Izbę Lordów. (...) Wówczas Anglia dołączy do niechlubnej listy krajów uważających mordowanie swoich obywateli za coś legalnego, tak jak Belgia, Holandia, Niemcy i Hiszpania, a także Kanada, Nowa Zelandia oraz 11 stanów USA. (...)

– Legalizacja eutanazji w Wielkiej Brytanii obnaża dziczenie i barbaryzację kultury zachodniej. Wartość ludzkiego życia stanowi centralny punkt chrześcijańskiej cywilizacji, wyrzekając się go, wyrzekamy się naszej tradycji i tego wszystkiego, wokół czego wzrastała Europa – mówi ks. prof. Paweł Bortkiewicz TChr, teolog i moralista. (...)

– Poprawa jakości i dostępności opieki paliatywnej oferuje najlepszą drogę do zmniejszenia cierpienia pod koniec życia – odpowiada propagandystom śmierci metropolita Liverpoolu. Zapowiada on, że wsparcie Kościoła dla placówek paliatywnych nadal będzie trwać. (...)

Krzysztof Gajkowski, *Nasz Dziennik*,
nr 144 (8315), 25 VI 2025, s. 8
Wybrał Stanisław Waluś

Nie dla in vitro

In vitro nie leczy bezpłodności

Rozmowa z dr. Tadeuszem Wasilewskim,
ginekologiem-położnikiem, założycielem
NaProMedica, pierwszej w Polsce kliniki
leczenia bezpłodności

Urszula Wróbel: Kolejne samorządy decydują o rozpoczęciu w tym roku finansowania programu in vitro. Mówią przy tym, że to metoda leczenia niepłodności. Takie informacje powiela także Polska Agencja Prasowa. W ten sposób kłamstwo jest powtarzane i przekazuje się je dalej.

Dr Tadeusz Wasilewski: Uważam, że jest to wyjątkowo niebezpieczne, ponieważ w ten sposób utrwała się kłamstwo w świadomości Polaków. (...)

Kontynuacja w następnym numerze „Dlatego”
Wybrał Stanisław Waluś

Stop dla gender – tak dla planu Boga

**Genderowa presja UE zaciska pętlę
na polskiej szkole
Nieszczęsne dzieci pozbawiane rodzin,
skazywane na psychologów, terapeutów
i oficerów równości
Polacy z narodu bohaterów mają
stać się narodem niewolniczym**

Niestety mało kto w Polsce zdaje sobie sprawę z tego, że za chwilę już nie będzie polskiej edukacji, bo wychowanie dzieci i młodzieży przechodzi w zupełnie obce, niepolskie ręce – pod dyktando Unii Europejskiej. (...) Chodzi o liczne zmiany traktatowe w Unii Europejskiej, które ta wprowadza, nie troszcząc się o czyjakolwiek zgodę. Zresztą gdyby teraz zapytała Polskę, nie odpowiadałaby Polska, tylko ekipa germanizatorów pod wodzą Tuska, która, jak powszechnie już wiadomo, przyjmie i zatwierdzi wszystko, co im każą unijni władcy. (...)

*Barbara Nowak, Wiara, Patriotyzm i Sztuka,
nr 7-8 (177-178), 31 VII – 21 IX 2025, s. 60-65
Kontynuacja w następnym numerze „Dłatego”.*

Wybrał Stanisław Waluś

Kłęska planu Nowackiej

Ogromna większość rodziców wypisała swoje dzieci z zajęć edukacji zdrowotnej. (...)

Przykładowo w Olsztynie z EZ wypisano ponad 72 proc. uprawnionych uczniów, w Elku – aż 87 proc. (...) Łącznie w Kielcach na EZ chodzi tylko 33 proc. uprawnionych. W Łodzi na EZ uczęszcza nieco więcej uczniów: około 39 proc. Podobne wyniki notuje całe województwo kujawsko-pomorskie, gdzie deklaracje rezygnacji złożyło ponad 60 proc. uczniów. (...) Rekordowo niską frekwencję zanotowano na Podhalu. Przykładowo na terenie miasta i gminy Czarny Dunajec na EZ zapisano tylko 4,12 proc. uprawnionych. (...)

Wiceminister edukacji Katarzyna Lubnauer wskazała winowajców klęski MEN: „jest mi przykro, że to nie tylko politycy prawicy, ale również w dużym stopniu przyłożył się do tego Kościół katolicki” powiedziała Wirtualnej Polsce. (...)

Władze MEN, wskazując winnych poza sobą i próbując zmusić Polaków do przyjęcia za słuszną własnej wizji edukacji, zdają się nie dostrzegać faktu, że odbył się właśnie plebiscyt, w którym społeczeństwo pokazało ekipie Nowackiej czerwoną kartkę.

*Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny,
nr 41, Rok CII, 12 X 2025, s. 8
Wybrał Stanisław Waluś*

Prezydent Karol Nawrocki wypisał syna z edukacji zdrowotnej

Z Fundacji Proelio otrzymałem następujący e-mail.

„Podjęliśmy decyzję o wypisaniu naszego syna z zajęć «Edukacji Zdrowotnej». Pod niewinnie brzmiącą nazwą tego przedmiotu próbuje się przemycić do polskich szkół ideologię i politykę, a na to nie może być zgody. Szkoła to, przede wszystkim, miejsce nauki, ale także przestrzeń budowania szacunku do kultury, tradycji i wartości chrześcijańskich, z których wyrasta nasza cywilizacja. W pierwszej kolejności to my, rodzice, mamy prawo do decyzji w sprawie edukacji naszych dzieci i to jest ten moment, kiedy z tego prawa warto skorzystać.” – napisał Prezydent Karol Nawrocki na portalu X.

Jeszcze raz zachęcam do analizy podstawy programowej oraz lektury dwóch tekstów:

[https://proelio.pl/aktualnosci/126-rodzicu-](https://proelio.pl/aktualnosci/126-rodzicu-uważaj-analiza-finalnej-podstawy-programowej-edukacji-zdrowotnej)

[uważaj-analiza-finalnej-podstawy-programowej-](https://proelio.pl/aktualnosci/126-rodzicu-uważaj-analiza-finalnej-podstawy-programowej-edukacji-zdrowotnej)

[edukacji-zdrowotnej
https://proelio.pl/aktualnosci/134-dlaczego-](https://proelio.pl/aktualnosci/134-dlaczego-warto-wypisać-dzieci-z-edukacji-zdrowotnej)

[warto-wypisać-dzieci-z-edukacji-zdrowotnej](https://proelio.pl/aktualnosci/134-dlaczego-warto-wypisać-dzieci-z-edukacji-zdrowotnej)
Zbigniew Kaliszuk, Fundacja Grupa Proelio,
25 września 2025

Stanisław Waluś

PS Po otrzymaniu tego e-maila przypomniałem sobie powiedzenie o łyżce dziegciu w beczce miodu. Moim zdaniem Edukacja zdrowotna to co najmniej kilka łyżek dziegciu (albo cała chochla) w beczulce miodu.

Okienko dla poezji

Nasza Latarnio Ojciec Święty

na szlaku pielgrzymim
dojrzewa owoc naszego życia
w Twoim blasku
zbliżamy się do nieba

przez Ciebie ziarna zasiane
mają się dobrze w jasnym świetle
dźwigają się nieustannie
umocnione miłością i ciepłem

siłę czerpiemy z Tajemnic Światła
z różańcem w rękach
świeć, oświeć naszą drogę
by nie zgubić się w obliczu Boga

Urszula Omylińska

Szlakiem Świętego

Październikowe słońce
Bystrę zalewa
rzesza wiernych
na papieskim szlaku
umocnienia szuka

Jan Paweł Drugi
częstkę siebie tu zostawił
„oznaczcie mi te ścieżki”
prosił

na beskidzkiej ziemi
sercem malowane
kamieniste szlaki
Jego kroki pamiętają
a symfonia gór
drogowskazy
rozgłasza

słowa rzucane latami
na każdy czas
na dalsza drogę
zabieramy

a na Lanckoronie
tak jak nasz Święty
Matce Bożej
Różańcem się
pokłonimy

Urszula Omylińska

Jestem katolikiem i Polakiem

- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część XCI

1167 Niedziela jest w pełnym znaczeniu tego słowa dniem zgromadzenia liturgicznego, w którym zbierają się wierni „dla słuchania słowa Bożego i uczestniczenia w Eucharystii, aby tak wspominać Mękę, Zmartwychwstanie i chwałę

Pana Jezusa i składać dziękczynienie Bogu, który ich «odrodził przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa ku nadziei żywej»”:

Gdy kontemplujemy, o Chryste, cuda, jakie zostały dokonane w tym niedzielnym dniu Twego świętego Zmartwychwstania, mówimy: Błogosławiony jest dzień niedzielny, ponieważ był to dzień początku stworzenia...

*Katechizm Kościoła Katolickiego, Pallottinum,
Poznań, 1994, s. 288*

Nasze Rocznice

655 lat temu (5 listopada 1370 r.) na Wawelu zmarł król Kazimierz Wielki.

370 lat temu (18 listopada 1655 r.) armia szwedzka pod wodzą gen. Müllera rozpoczęła oblężenie Jasnogórskiego klasztoru. Bohaterska obrona kierowana przez przeora Augustyna Kordeckiego stała się sygnałem do powszechnego powstania przeciw Szwedom.

260 lat temu (19 listopada 1765 r.) w Warszawie został otwarty Polski Teatr Narodowy. Do jego rozwoju w znacznym stopniu przyczynił się Wojciech Bogusławski.

195 lat temu (29 listopada 1830 r.) wybuchło powstanie listopadowe.

170 lat temu (26 listopada 1855 r.) w Konstantynopolu zmarł Adam Mickiewicz.

125 lat temu (1 listopada 1900 r.) z okazji ogłoszenia Roku Świętego papież Leon XIII wydał encyklikę *De Redemptore*.

100 lat temu (2 listopada 1925 r.) w Warszawie po uroczystym nabożeństwie w katedrze św. Jana odbyło się złożenie do Grobu Nieznanego Żołnierza szczątków bezimiennego bohatera, ekshumowanego z cmentarza Obrońców Lwowa. 100 lat temu (20 listopada 1925 r.) zmarł Stefan Żeromski, wybitny powieściopisarz.

85 lat temu (22 listopada 1940 r.) odbyła się pierwsza egzekucja w KL Auschwitz. Stracono 40 Polaków.

85 lat temu (24 listopada 1940 r.) w Warszawie rozpoczął działalność tajny Uniwersytet Ziemi Zachodnich. Na czele Komitetu organizacyjnego stał ks. dr Maksymilian Rode.

80 lat temu (10 listopada 1945 r.) w Rzymie został otwarty Polski Instytut Historyczny, na czele którego stanął profesor Uniwersytetu Wileńskiego ks. Walerian Meysztorowicz.

80 lat temu (20 listopada 1945 r.) w Norymberdze rozpoczął się proces hitlerowskich zbrodniarzy. Nie dołączono jednak do nich zbrodniarzy stalinowskich, odpowiedzialnych za mord polskich oficerów w Katyniu.

75 lat temu (1 listopada 1950 r.) papież Pius XII uroczystie ogłosił dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny.

70 lat temu (26 listopada 1955 r.) w 100. rocznicę śmierci Mickiewicza na krakowskim Rynku odsłonięto pomnik poety na tym samym miejscu, gdzie stał poprzedni, zniszczony przez niemieckiego okupanta.

55 lat temu (3 listopada 1970 r.) w Warszawie zmarł Władysław Jan Grabski, pisarz katolicki, autor popularnych przed wojną powieści (m.in. W cieniu kolegiaty, Konfesjonał).

55 lat temu (9 listopada 1970 r.) zmarł Charles de Gaulle, wybitny mąż stanu i polityk.

55 lat temu (18 listopada 1970 r.) ministrowie NRF i Polski parafowali w Warszawie układ, którego artykuł pierwszy stwierdza, że granica na Odrze i Nysie Łużyckiej jest nienaruszalną granicą polskiego państwa.

55 lat temu (29 listopada 1970 r.) zgodnie z zaleceniem Watykanu, w tę pierwszą niedzielę Adwentu, do liturgii polskiego Kościoła został wprowadzony język polski.

50 lat temu (11 listopada 1975 r.) w katedrze św. Jana w Warszawie Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński poświęcił i odsłonił tablicę ku czci Orląt Lwowskich.

45 lat temu (10 listopada 1980 r.) Sąd Najwyższy w Warszawie zarejestrował NSZZ „Solidarność”. Stało się to po tym, jak 24 października 1980 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie samowolnie dokonał zmian w statucie, dopisując uznanie przez Solidarność kierowniczej roli partii komunistycznej i ograniczając prawo do strajku, wbrew jednemu z punktów porozumień sierpniowo-wrześniowych. Sąd Najwyższy odrzucił korekty Sądu Wojewódzkiego w Warszawie.

45 lat temu (23 listopada 1980 r.) w katedrze wrocławskiej kard. Henryk Gulbinowicz poświęcił tablicę ku czci żołnierzy Armii Krajowej Okręgu Wileńskiego i Lwowskiego zamordowanych przez NKWD.

45 lat temu (30 listopada 1980 r.) Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił encyklikę *Dives in misericordia*.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W listopadzie 2025 pamiętamy

9 listopada – Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym

11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości

23 listopada – Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Ś † P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Tablica smoleńska na kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej. Zdj. 27 IV 2024.

Komu potrzebny był zamach

(ciąg dalszy z wrześniowego „Dłatego”)

A wraz z nią [suwerennością podczas 8 lat rządów Zjednoczonej Prawicy] pojawił się gwałtowny rozwój gospodarczy i dobrobyt – zawsze ściśle powiązany z suwerennością.

Być może „neutralizacja” polskiej elity w Smoleńsku, była na rękę nie tylko stronie rosyjskiej. Świadczy o tym dwuznaczna postawa Stanów Zjednoczonych i krajów demokracji zachodniej wobec wydarzenia, co do charakteru którego nie mogli mieć wątpliwości.

Dla wolnego świata ważniejsze jednak były interesy z Putinem i „reset” we wzajemnych stosunkach.

Ta postawa mogła wynikać też z ustaleń rozmów Reagan – Gorbaczow w Reykjaviku w 1986 roku. (...)

Jan Martini w 15 rocznicę Smoleńska
<https://ako.poznan.pl/15004/#more-15004>
(ciąg dalszy w listopadowym „Dłatego”.)

Opracował Stanisław Waluś

Misja IPN – rozliczyć zło, upamiętnić dobro

Instytut Pamięci Narodowej to dziś instytucja, bez której trudno sobie wyobrazić poważne badania nad historią Polski XX wieku. „Robimy to, aby pamięć nie zaginęła, aby można było wskazać zło i dobro – bo to przecież są podstawowe wartości, na których budujemy swoją świadomość” – mówi Radiu Watykańskiemu-Vatican News dr hab. Karol Polejowski, wiceprezes IPN.

Historia, która buduje tożsamość

Misją Instytutu Pamięci Narodowej jest nie tylko dokumentowanie dziejów Polski od I wojny światowej (1917 roku) po koniec komunizmu, ale również przywracanie pamięci o ofiarach i wskazywanie sprawców zbrodni XX wieku. „Bez historii, bez przeszłości nie jesteśmy w stanie budować naszej tożsamości” – przypomina Agnieszka Jędrzak, dyrektor Biura Współpracy Międzynarodowej IPN. Jak mówi Rádiu Watykańskiemu – Vatican News, Instytut prowadzi działalność edukacyjną, naukową i śledczą – od ekshumacji ofiar z bezimiennych mogił po śledztwa dotyczące zbrodni komunistycznych, w tym morderstw księży w PRL. (...)

Karol Darmoros

https://www.vaticannews.va/pl/swiat/news/2025-06/misja-ipn-rozliczyc-zlo-upamietnic-dobro.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

*Ciąg dalszy w listopadowym „Dlatego”.
Pobrał 10.06.2025 i podał Stanisław Waluś*

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2025

Październik: Za współpracę między różnymi tradycjami religijnymi

Módlmy się, abyśmy jako wierzący z różnych tradycji religijnych pracowali razem na rzecz obrony i szerzenia pokoju, sprawiedliwości i ludzkiego braterstwa.

Listopad: O zapobieganie samobójstwom

Módlmy się, aby osoby odczuwające pokusę samobójstwa znalazły w swojej wspólnotie potrzebne wsparcie, opiekę i miłość i otworzyły się na piękno życia.

5 Zasad Codziennego Rachunku Sumienia – Odcinek 7

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Jest pewna praktyka, która pomoże nam w przeprowadzaniu rachunku sumienia przed Spowiedzią Świętą, jest to codzienny rachunek sumienia. Można go tak porównać do takiej sytuacji, gdybyśmy wyjechali z naszego domu, mieszkania, na jakiś dłuższy czas, dwa tygodnie, miesiąc, ktoś inny by tam mieszkał i po powrocie ktoś by nam powiedział, żebyśmy weszli i od razu ogarnęli, co się dzieje w tym mieszkaniu.

Wiadomo, że to jest trudne, żeby w jednym momencie wszystko zobaczyć to, czy wszystko jest na swoim miejscu poukładane. Podobnie jest z naszym życiem duchowym. Kiedy przystępu-

jemy na przykład raz w miesiącu do Spowiedzi Świętej, trudno jest nam ogarnąć dłuższy czas, który minął od Spowiedzi Świętej.

Dlatego, żeby dobrze przeprowadzić rachunek sumienia, warto praktykować tzw. codzienny rachunek sumienia. Mamy też jeszcze jedną zaletę.

Jeżeli ktoś chce postępować w cnotach, to właściwie jest on niezbędny. Trzeba go praktykować codziennie, żeby postępować w cnotach. Na czym powinien on polegać, jak on powinien wyglądać? Przede wszystkim czas, który jemu poświęcamy, najlepiej jest wykorzystać przy wieczornym pacierzu.

Kiedy już idziemy na spoczynek nocny, wtedy przeznaczamy czas po pacierych wieczornych na codzienny rachunek sumienia. Jeżeli mamy trudność by znaleźć czas na ostatni moment dnia, na przykład zasypiamy często wcześniej, to można znaleźć czas wcześniej. Ważne, żeby to był moment, który sobie wyznaczamy.

Ile on powinien trwać? Jest to trudna odpowiedź. Niektóre zakony poświęcają na niego nawet 10 minut. Może komuś się wydawać, że to jest dużo czasu.

Dlatego powiem o przebiegu codziennego rachunku sumienia i każdy zobaczy, ile czasu potrzebuje na jego przeprowadzenie. Powiniennem przebiegać w pięciu punktach. Pierwszy to jest dziękczynienie Panu Bogu, a więc dziękujemy Panu Bogu za Jego łaski.

Najpierw powinniśmy wybrać sobie jedną łaskę ogólną, za którą podziękujemy Panu Bogu. Na przykład za dar Jego śmierci na krzyżu, za łaskę zbawienia, którą nam ofiarował, za Jego sakramenty, za to, że włączył nas do Kościoła Świętego, że uczynił nas dziećmi Bożymi. Jedna ogólna łaska, za którą dziękujemy.

A później zastanawiamy się nad szczegółowymi, nad kilkoma, których doznaliśmy tego dnia, za które chcemy Panu Bogu podziękować. Drugi punkt, przechodzimy do drugiego punktu. Stajemy w obecności Bożej, a więc zagłębialmy się, zatapiamy w Panu Bogu, modlimy się o to, byśmy mogli się skupić na Panu Bogu, ale także byśmy mogli wejść w głąb naszej duszy i uczynić rachunek sumienia od powstania tego dnia, od rana, od powstania ze snu, aż do teraz.

No i trzeci punkt to jest rachunek sumienia. Przeprowadzamy go w oparciu o takie trzy pytania. Jeżeli to uczynimy, to już będzie dobry rachunek sumienia.

Pierwsze pytanie. Czy wykonaliśmy wszystko, co tego dnia zaplanowaliśmy, zgodnie z planem? Drugi punkt. Czy dostatecznie, czy dobrze zwał-

czaliśmy wadę główną, nad którą pracujemy, wyznaczyliśmy sobie pracę? I trzeci punkt.

To jest, czy dobrze, sumiennie wypełnialiśmy obowiązki naszego stanu. W oparciu o te trzy punkty dobrze jest przeprowadzić ten codzienny rachunek sumienia. Czwarty punkt tego rachunku sumienia to jest żal za grzechy, wzbudzenie żalu, wstręt do grzechów, nawet lekkich, popełnionych, odwrócenie się od nich, poprawa z tych grzechów, postanowienie dobrej poprawy.

I ostatni punkt to nałożenie sobie pokuty za te grzechy, oczywiście adekwatnej do naszych przewinień. Tak przeprowadzony rachunek sumienia, myślę, że każdy się zgodzi, że potrzeba na niego przynajmniej pięć minut, może właśnie dziesięć czy kilkanaście, na pewno nie dłużej. Nie można wydłużać tego czasu niepotrzebnie.

Jeszcze jedna sprawa. Warto zapisywać sobie długopisem przeprowadzony rachunek codzienny sumienia, bo wtedy, kiedy będziemy się przygotowywać do Spowiedzi Świętej, wystarczy, że spojrzymy na te zapiski, nasze krótkie, punktowe przeprowadzonego rachunku i zobaczymy ogląd naszej duszy, co się dzieje z nami w naszym życiu duchowym. Bardzo szybko wtedy będziemy mogli taki ogląd przeprowadzić.

Na zakończenie chciałbym jeszcze powiedzieć o takiej praktyce dla bardziej gorliwych dusz, dla kogoś, kto chce naprawdę postępować w cnocie mocniej. Jest to praktyka szczegółowego rachunku sumienia. Szczegółowy rachunek sumienia powinien mieć miejsce w południe każdego dnia, mniej więcej, zgodnie z obowiązkami, które wypełniamy, ale około południa.

Polega na tym, że chwilę myślą zwracamy się do Pana Boga i zastanawiamy się, czy dobrze zwalczamy wadę główną, czy dobrze nad nią pracujemy, czy w nią nie upadamy, czy staramy się unikać różnych pułapek, które zastawia zły. Albo też, czy pracujemy nad cnotą, nad którą postanowiliśmy pracę. A więc albo czy zwalczamy wadę główną, albo czy postępujemy w cnocie, którą sobie ustawiliśmy.

Jest to ważne w naszym postępowaniu duchowym. Dlaczego? Dlatego, że wyobraźmy sobie grubą linę, którą byśmy mieli przerwać. Nie jesteśmy w stanie. Ale jeżeli wybierzemy sobie jedną nitkę z tej liny, to jesteśmy w stanie z łatwością przerwać. Dlatego taki wybór jednej wady naprawdę pomoże nam. I z czasem zobaczymy, że ten postęp naprawdę jest ku chwale Bożej i jest rzeczywiście owocny.

Dzisiaj pomodlimy się w intencji zamknięcia wszystkich klinik aborcyjnych na całym świecie.

Maryjo Królowo Polski, bądź z nami, czuwać nad każdym człowiekiem, nad każdą kobietą i nad każdym mężczyzną, nad każdym dzieckiem i to już poczętym w łonie matki. Czuwaj, czuwać nad każdym sumieniem i ucz nas czuwać.

Ucz czuwać wszystkie sumienia na tej ojczyściej ziemi. Niech nie stają się winne straszliwych grzechów. Niech żyją ze świadomością wszystkich Bożych przykazań, a zwłaszcza tego, które mówi, nie zabijaj, nie zabijaj dziecka poczętego w łonie matki.

Najświętsze serce Jezusa, zmiłuj się nad nami. Niepokalane serce Maryi, módl się za nami. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

https://www.youtube.com/watch?v=T_RCB3wA44k

*Publikowane za zgodą autora ks. Piotra Budy.
Ciąg dalszy w listopadowym numerze „Dłatego”.
Podał Jan Świtekowski*

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Spotkania Sekcji Nauka-Wiara

Zapraszamy w drugie czwartki miesiąca o godz. 18 na spotkania do Domu parafialnego oo. Oblatów.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/40-program-kik>

Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12, wejście od podwórza, sala na parterze.

Dyżury w siedzibie KIK i biblioteka KIK zawieszone do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Składki KIK w Katowicach: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe – 10 zł. Składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice 32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

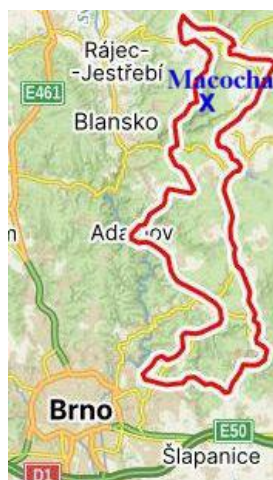
Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

*Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają
a człowiek odczuwa Bożą obecność.*

Morawski Kras, Republika Czeska

Morawski Kras leży w północnej części Kraju Południowomorawskiego w Republice Czeskiej.

Z miasta **Blansko** są wygodne autobusowe połączenia do różnych atrakcji tego regionu. Blansko leży w odległości 195 km na południowy zachód od Katowic.

Jaskinie Morawskiego Krasu

Główną atrakcją turystyczną Morawskiego Krasu jest słynna na całym świecie **Przepaść Macocha** o głębokości 138,5 m. Jest ona częścią kompleksu **Jaskiń Punkwy (Punkevní jeskyně)**. Przepaść Macocha można oglądać z góry – z górnego albo średniego mostu lub podczas zwiedzania Jaskiń Punkwy – z dołu.

W Morawskim Krasie zarejestrowano ponad 1600 jaskiń. Do publicznego zwiedzania udostępniono 5 jaskiń: **Sloupsko-Szozówskie (Sloupsko-šošůvské)**, **Balcarka**, **Katarzyńska (Kateřinská)**, **Punkwy (Punkevní jeskyně)** i **Výпустek**.

Ponadto jest wiele dużych nieudostępnionych jaskiń: **Jaskinia Amatorska** – najdłuższy system jaskiniowy w Czechach, który połączony z Jaskiniami Punkwy ma długość 35,5 km.

Do **Jaskini Rudické propadání** wpada Jedovnický potok. Jaskinia ma głębokość 90 m i długość 12 km. Jest tu podziemny wodospad o wysokości 35 m i sucha przepaść o głębokości 153 m. Do jaskini można wejść ubranym w kombinezon jaskiniowy podczas kursu speleologicznego, na pięciogodzinny pobyt w jaskini. Po drodze trzeba się przeciskać przez wąskie korytarze, a także korzystać z lin i drabin.

Pierwszy rysunek **Jaskini Císařská** (poprzednia nazwa „Ostrovská vodní jeskyně”) wykonał Johannes Anton Nagel w 1748 r. Do gęsi przywiązał deseczkę, na której stała świeca. Rzucając kamieniem, gonił gęś po podziemnym jeziorze i rysował poszczególne oświetlone fragmenty ja-

skini. Jaskinia zwana jest Morawskim Lourdes, bo w 1933 r. z inicjatywy posła Šamalíka, umieszczono w niej figurkę Matki Bożej z Lourdes. Figurka została zniszczona przez lokalnych komunistów.

W 2001 r. w jaskini umieszczono nową drewnianą figurkę, którą w 2005 r. zastąpiono figurką ceramiczną. Jaskinia jest zamknięta dla zwiedzających. Jedynie raz w roku odprawiana jest tam Msza św. dla pielgrzymów, ostatnio 7 IX 2025 r. Nazwa *Cesarska* nawiązuje do wizyty w jaskini w 1804 r. cesarza Franciszka I i cesarzowej Marii Teresy.

Wcześniej, bo od XVII w., w tym miejscu była czczona Maryja w Skale. Zanotowano cudowne uzdrowienia. Jaskinia była dostępna w latach 1930-1952. Jaskinia Cesarska rozwinęła się w wapieniach dewońskich.

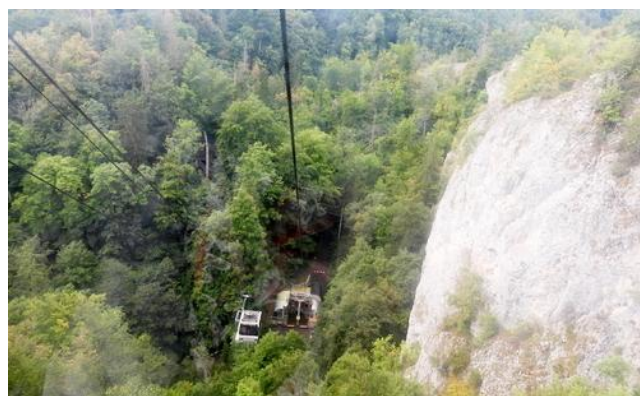
Jaskinia Ochozská – była udostępniona do zwiedzania w latach 1966-1975. Obecnie jest zamknięta z powodu częstych powodzi i udostępniona tylko okazjonalnie.

Przepaść Macocha

Widok na Przepaść Macocha z górnego mostu.

Przepaść Macocha jest lejem krasowym o głębokości 138,5 m, długości 174 m, szerokości 76 m. Powstała wskutek zawalenia się stropu olbrzymiej komory. Na dnie przepaści są dwa jeziora o głębokościach 11 m i co najmniej 50 m.

Z górnego punktu widokowego zjechaliśmy na dno przepaści kolejką linową gondolową, zbudowaną w 1955 r.

Jaskinie Punkwy

Zwiedzanie jaskiń zaczynamy od górnego punktu widokowego na Macochę, skąd spoglądamy na otwierającą się pod nami przepaść. Przed spadnięciem w dół zabezpieczają nas barierki. Kolejką linową zjeżdżamy stromo w dół, a liny podtrzymuje tylko jeden słup.

Oglądamy strome skały leja krasowego.

Ze Skalnego Młyna do dolnej stacji kolejki linowej kursuje ciuchcia.

Zanim wejdziemy do jaskiń, mijamy popiersie dr. med. J. Wankla (1821-1897), lekarza, speleologa i archeologa, nazwanego ojcem morawskiej archeologii i speleologii. Jego następcą był syn, prof. dr Karel Absalon.

Oglądamy gabloty z minerałami i przedmiotami używanymi w badaniu jaskiń oraz plansze przedstawiające odkrycie i eksplorację jaskiń, a także jaskinie w Czechach i świecie.

Przy wejściu do jaskiń wita nas strażnik, 4-metrowy stalaktyt.

W Przedniej Sali widzimy bogactwo stalaktytów, stalagmitów i draperii. Mijamy kolejne sale i płyniemy łodzią po jeziorze podziemnym korytem Punkwi.

Stalaktyt Anioł i Przepaść Macocha widziana od dołu.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski. Wycieczka KSM 31.08.2025 r.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś – redaktor odpowiedzialny i prowadzący (s.walus@data.pl).

Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr.

poczt. 376. Nakład: 130 egz.